

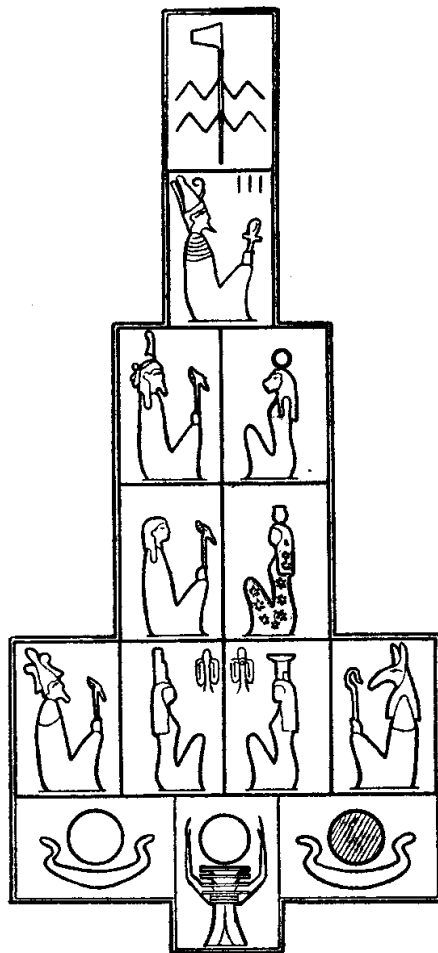
KNIHOVNA SVOBODNÉ ŠKOLY VĚD HERMETICKÝCH

SV. II.

Egyptské hieroglyfy

a jejich filosofie

Napsal Pierre de Lasenic

UNIVERSALIA, PRAHA 1935

אנלם

Obsah

Úvodní poznámka	3
Úvod	5
I. Egyptské hieroglyfy a jejich gramatické základy	7
Hieroglyfy, jejich definice a význam	9
Hieroglyf v širším slova smyslu	10
Hieroglyf v užším slova smyslu	11
Písmo všeobecně	11
Znaky písma	12
Znaky fonetické	12
Znaky slovní	14
Determinativa	15
Číslovky	15
Osobní zájmena	16
Jméno podstatné	16
Jméno přídavné	17
Sloveso	17
Poznámky ke skladbě vět	18
II. Egyptské hieroglyfy a jejich filosofie	19
Hieroglyfické prvky se zřetelem na jejich esoterní význam	22
Hieroglyfické prvky v náboženském esoterismu	26
III. Egyptské hieroglyfy: slovník	29
Obrazové tabulky	30
Legenda k tabulkám	33
Seznam českých významů	39
Seznam transkribovaných významů	43
Bibliografický rejstřík	45

Úvodní poznámka

Knižka tato, jež jest výňatkem z díla obsáhlejšího, jest pouhou reakcí na živý zájem o esoterní prvky hieroglyfického písma egyptského. Vydána byla jako informativní příručka, nebo legenda k přiloženému slovníku a má sloužiti pouze k všeobecné orientaci v obrazovém písmě staroegyptském.

Skládá se ze tří dílů:

- I. Gramatické základy, obsahující hlavní pravidla mluvnická,*
- II. Filosofie hieroglyfů — esoterní jejich pojetí, jež nemá s oficiální vědeckou egyptologií ničeho společného,*
- III. Slovník.*

Z technických důvodů nebylo možno v díle prvním a druhém otiskovati příslušné znaky a slova v původním tvaru; proto nahrazeny jsou odvoláním na hieroglyfické tabulky dílu třetího, to jest slovníku, při čemž arabské číslo značí sloupec svislý, písmeno pak vodorovný řádek zmíněných tabulek, kdež lze na text vztahující se slova a znaky snadno vyhledati.

AUTOR.

Úvod

V pátém tisíciletí před počátkem naší chronologie existovala v severní Africe již rasa dokonale připravená, sjednocená a tak dalece inteligentní, že mohla nastoupiti historickou epochu vyvinuté lidské kultury. Touto rasou byla rasa červená — Egyptané, obývající údolí Nilu, jež podle hlavního města Menofery a podle místního boha, jenž slul Ptah, bylo nazváno Hekoptah, řecky Aigyptos, pozdější Egypt.

Egyptský kalendář zaveden byl podle astronomických výpočtů roku 4241 př. Kristem v krajině kolem Memfidy a Heliopole, a roku 4190 stal se Meni králem Horního a Dolního Egypta.

Egyptané psali znaky obrázkovými, písmem ideografickým nebo hieroglyfickým, jež později stalo se písmem posvátným a udrželo se až do konce XVI. století naší éry.

Rozluštění hieroglyfických znaků podařilo se však až teprve v době nové francouzskému egyptologovi Champollionovi. Champollion a jeho škola, která se však omezila na analytické studium textů bez ohledu na jejich vnitřní, esoterní význam, setkala se se značným počtem odpůrců nejen z řad esoteriků, ale i svých vlastních. (M. A. Moret, Cons. au Musée Guimet, A. Cayet ,atd.)

Podle esoterní hypotézy byl Egypt kolonií rasy červené, atlantské. Tento předpoklad může nám osvětliti řadu otázek dosud nejasných: rasa zvaná domorodá, jež vospěla k nejvyššímu stadiu neolitické civilizace, okupovala údolí nilské. Rasa cizí, ještě vospělejší, neznámého původu, ovládla předchozí a založila kolem Abydu svoji říši. A touto novou rasou byli pravděpodobně Egyptané. Odkud přišli? Jejich jazyk a písmo jsou již dokonale upraveny, píší znaky, jež nazýváme hieroglyfickými, písmem, jež není již ve stadiu primitivním, nýbrž dospělo k písmenům a slabikám. Ještě ve XII. dynastii jsou v Egyptě známy a popisovány čtyři základní rasy:

1. Rotenu, nebo Egyptané v pravém slova smyslu, rasa červená.
2. Manu, žlutí s orlím nosem, původu asiatského.
3. Nahašu, černí s vlnitými vlasy.
4. Tamahu, bílí s očima modrýma, kteří přišli z Lybie a ostrovů v moři Středozevní.

Porovnáme-li pak hieroglyfy peruánské s původními egyptskými, atlantský původ královské rasy v Egyptě stává se více než pravděpodobný. Atlantis byla podle esoterního učení i kolébkou rasy naší, rasy arijské, hieroglyfy jsou tedy i nejstarším známým písmem, jež derivovalo přímo z arijské pravlasti — Atlantidy.

A na tomto důvodě spočívá i nezbytnost znalosti hieroglyfů pro esoterika, filosofa a filologa. Většina symbolů, ať už filosofických nebo náboženských a hlavní světové filosofické idey skryty jsou ve své původní esenci v egyptských legendách a jejich symbolickém písmu, které vychází již z V. tisíciletí před počátkem křesťanské chronologie. A tak poctivým studiem hieroglyfů možno současně studovati i kulturu a iniciační komplexy esoterismu egyptského, který jest klíčem ke skrytým prvkům všech náboženstev a mytologií pozdějších.

I.

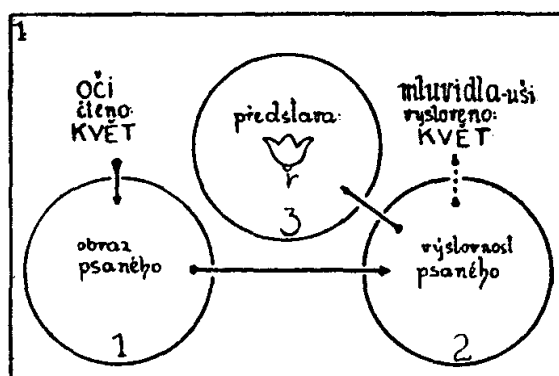
Egyptské hieroglyfy
a jejich gramatické základy

Hieroglyfy, jejich definice a význam.

Hieroglyfy v užším slova smyslu rozumíme značky obrázkového písma egyptského, jehož užívalo se později hlavně k obřadným náboženským a památným nápisům v Egyptě.

V širším slova smyslu značí hieroglyf vyjádření určité pravdy nebo myšlenky cestou symbolickou tak, aby byla čitelná jen zasvěcencům bez ohledu na jejich národnost a jazykovou příslušnost.

Řekli jsme, že hieroglyfy jsou písmem obrázkovým; sdělují tedy čtenářovu chápání svůj smysl v představách, přímo, bez prostřednictví mozkového akustického centra. K usnadnění chápání pokusíme se objasnit tuto zásadu schematicky:

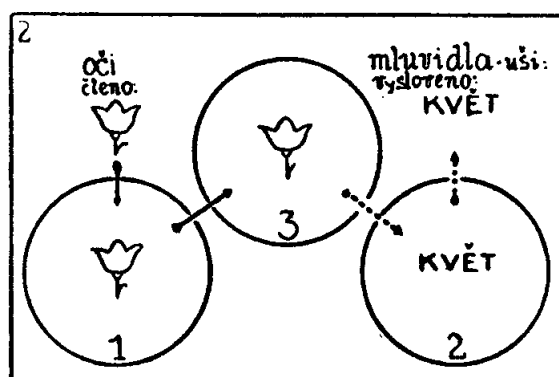

Při normálním čtení slov napsaných moderní abecedou, uvádějí se v činnost tři hlavní mozková centra:

1. centrum optické (přímo spojené se zrakem),
2. centrum fonetické (přímo spojené se sluchem a mluvidly),
3. centrum apercepční (chápavost, vnímavost).

Tato ohniska jsou od sebe vzájemně do jisté míry neodvislá, jak lze se snadno přesvědčiti pozorováním svých vlastních myšlenkových pochodů: můžeme za určitých podmínek mluvit, myslíce současně na věc zcela odlišnou, nebo pozorovati nějaký jev a vyjadřovati ve stejné době myšlenky, jež s ním nemají ničeho společného. Latinkou psané slovo vyjadřuje přímo pouze výslovnost, nikoliv však ideu. (Tato vázána jest zvukem.) Čteme-li nějaké slovo (viz obr. 1), musí obraz napsaného býti předán centrem 1. centru 2., kde mění se na představu výslovnosti, zvuku, a tato sdělována jest dále buď mluvidlům nebo centru č. 3., apercepčnímu, jež tuto zvukovou představu mění v představu skutečnou, obrazovou. V prvním případě, když čteme hlasitě, centrum č. 2. předává představu výslovnosti přímo mluvidlům; může nastati tak zvané čtení bezmyšlenkovité, kdy neuvědomujeme si ani obsah a představu toho, co předčítáme; centrum číslo 3. jest vypnuto.

Čtení hieroglyficky psaného slova podmiňuje však působení na centrum č. 3., apercepční, tedy imaginativní vybavení představy (obraz 2).

Nehledě ke zjednodušení myšlenkového procesu při vnímání obsahu tohoto písma, možnost

nepřítomného čtení snížena jest v tomto případě na minimum, a asociace a syntéza ideí nemůže téměř býti zaměněna za syntézu slov a imaginovaných shluků písmen, jak se často v případě prvém zcela mimovolně stává. A toto jest jedna ze základních hodnot hieroglyfického písma. Myšlenka, která není imaginována v ideogramech jest metafysicky bezcenná. Slovo, které neevokuje ideu nemá o nic větší hodnotu, než neartikulovaný zvuk divokého zvířete. Obrazy a symboly činí hieroglyfické písmo písmem ideografickým. A ideografismus vede sám o sobě automaticky svým působením na lidské myšlení k syntetičnosti a k přímému vztahu plánu hmotného a mentálního s plány vyššími. Každý z národů pak úměrně s přeměnou svého ideografického písma na písmo alfabetské stával se analytickým na úkor schopností syntetisačních. Hieroglyfy jsou tedy písmem iniciačním, jehož podstata jest esoterně zdůvodněna.

Hieroglyf v širším slova smyslu.

Chceme-li zaznamenati určitou myšlenku nebo zákon, můžeme tak učiniti dvěma metodami:

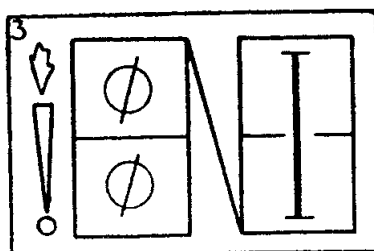
1. běžným písmem alfabetským,
2. symbolicky, nebo hieroglyficky.

Tak na příklad první věta Smaragdové desky:

„Jest pravdivé, že to, co jest dole jest jako to, co jest nahoře, aby se naplnily zázraky jediné věci.“

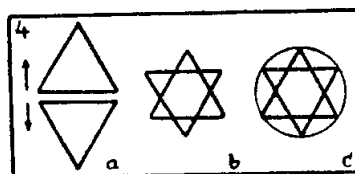
Tento způsob transkripce bude přístupný každému, kdo zná písmo a příslušný jazyk, ale ideograficky nebude dokonalým.

Symbolické nebo hieroglyfické psaní této věty nebude naproti tomu přístupné každému mozku, nýbrž pouze těm, kteří mají speciální vzdělání a vyšší inteligenci, ale bude srozumitelné bez rozdílu všem lidem tohoto druhu, ať již jsou národnosti jakékoliv.

Tento znak, symbolický, může ale proti předchozímu způsobu transkripce býti čten jako všechny jiné tohoto druhu obráceně: „Jeden (první), universální zákon věcí dolejších jest zákon o analogiích, vzniklý z popudu hořejšího (duchovna). A on jest pravdou zemskou, která svítí i na nebi.“

Podobný, všeobecně známý hieroglyfický symbol jest tak zvaný hexagram. Skládá se ze dvou rovnostranných trojúhelníků, které svou podobou označují vzájemný poměr těchto analogií: hmotno, trojúhelník dolejší, jest zrcadlovým obrazem duchovna; (trojúhelník hořejší). (Viz obraz 4a.) Povaha těchto dvou obrazců dává jasně tušiti jejich směrovou tendenci: duchovno, tendence stoupavá, hmotno, klesající. Spojeny v jeden celek dávají tyto dva trojúhelníky pravidelný symetrický a estetický celek, hexagram (obr. 4b), který symbolisuje život, což jest rovnováha, či spojení duchovna s hmotnem. Pokud tyto dva triangly jsou spojeny, udržuje se hexagram (symbolicky řečeno) nad zemskou hladinou, tedy žije; jejich oddělením nebo rozloučením vzniká dekompozice, rozklad, trojúhelník hořejší vystupuje a dolejší klesá do země, hmoty, což značí smrt.

Opíšeme-li v hexagramu kruh (obr. 4c), symbol věčnosti, vzniká hieroglyf věčného života: „spojení ducha a hmoty jest v nekonečnu, nebo zákonem nekonečna“. Jest samozřejmo, že smysl

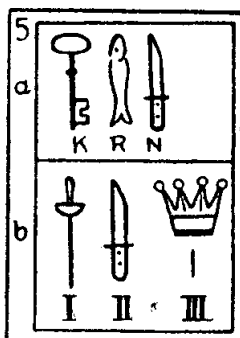
symbolických prvků v tomto případě možno nahraditi různými protiklady jako dobro a zlo, den a noc, klad a zápor atd.

Hieroglyf v užším slova smyslu.

Hieroglyfické písmo egyptské zahrnovalo v sobě oba shora zmíněné způsoby psaní: obsahovalo znaky hláskové i ideografické symboly. Tak spojovalo v sobě egyptsky napsané slovo hieroglyf hláskový nebo sylabický i hieroglyf ideografický neboli determinativ.

K snadnějšímu pochopení uvádíme příklad aplikovaný na češtinu: měli bychom na příklad napsati slovo koruna; jako znaky hláskové zvolíme proto obrazy věcí, jež začínají hláskami, z nichž volené slovo jest sestaveno: klíč, ryba, nůž (viz obraz 5a).

Poněvadž ale k r n mohlo by značiti i slova jiná, byly-li by dosazeny jiné samohlásky, zakončen jest celý hieroglyf ještě znakem symbolickým (III. b), jinak zvaným determinativ.

Tedy: v obraze 5b znak I. jest příkladem znaku sylabického, II. znaku hláskového a III. determinativního. Podle schématu v obr. 1 a 2 mohly by působiti znaky I. a II. v obraze 5 uvedené při čtení podle dráhy 1—2—3 znak číslo III., ale vždy podle dráhy 1—3—2.

Písmo všeobecně.

Podle hlavních období vývoje jazyka egyptského, dělíme egyptštinu na 5 následujících hlavních tříd:

1. staroegyptština, t. j. vědecká a literární řeč chrámová, jež od svého původu udržela se až do doby římské.
2. lidová řeč střední říše.
3. lidová řeč říše nové, čili novoegyptština.
4. řeč demotická, lidová řeč řecké doby Egypta, jež měla i svoje písmo.
5. řeč koptická, mluvená v křesťanské době Egypta a psaná typy řeckými.

Písmo v jazycích 1—4 sestává pouze ze souhlásek, jako téměř všechna orientální písma. Již od nejstarších dob jednotlivé hieroglyfické znaky byly zkracovány v běžném rychlém psaní, a tak vzniklo písmo, zvané hieratické, které však od původního hieroglyfického neliší se více, než naše typy tištěné od psaných písmenek.

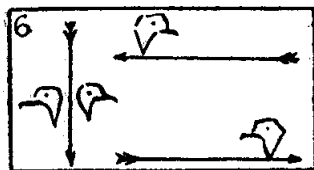
Písmo hieratické postupem času rozpadlo se na dva druhy, to jest sestávalo buď z pouhých od sebe oddělených pevných znaků, nebo měnilo se v běžnou kursivu, ve které byla mnohdy i celá slova ve větě spojována. A tato kursiva dala konečně vznik tak zvanému písmu demotickému.

Tolik pouze ke všeobecné informaci; ze shora uvedených druhů jazyka a písma egyptského vzali jsme si v tomto pojednání za úkol zběžně studovati pouze jazyk staroegyptský a písmo hieroglyfické, původní, a to alespoň tak dalece, aby tomu, kdo prostudoval tuto příručku, bylo umožněno čísti základní a běžné znaky pomocí přiloženého otištěného slovníku.

Hieroglyfické písmo sestává z obrazů nástrojů, rostlin, zvířat, lidí nebo přírodních jevů a nebeských těles. Počet jeho znaků jest značný, ale k počátečnímu čtení postačí znaky, jež uvádíme v tomto dílku.

Směr písma šel původně od shora dolů; později z prava nalevo a mnohdy, podle vědeckého

názoru, z důvodů dekorativních, bylo psáno i zleva napravo. Se zřetelem na moderní zvyk psát zleva napravo, udržuje se v přepisu textů tento směr latince analogický. Určení směru, jakým bylo psáno jest jednoduché; hlavičky figurek textu jsou vždy obráceny k začátku řádky (viz obr. 6).

Kaligrafická pravidla staroegyptského písma vyžadovala rámovati jednotlivá slova do pravoúhelníků, jména králů pak do sploštělých oválů.

Znaky písma.

Podle etymologického vývoje dělíme hieroglyfické znaky na tři hlavní třídy:

1. Znaky slovní nebo znaky obrazové v pravém slova smyslu, to jest ony, jež vyjadřují samy o sobě určitý slovní pojem. Později byly vedle toho též často užívány i pro napsání slov jiných, jež obsahovala stejné souhlásky.

2. Znaky fonetické, jež vyjadřují pouhou slabiku nebo hlásku a mohou tudíž býti:

a) sylabické, to jest slabiky vyjádřené jedním znakem (počtem přes 120 podle Bergera).

b) alfabetské, to jest abecední písmena (kolem 24).

3. Znaky determinativní nebo determinativa, jež postavena za foneticky vypsáním slovem označují smysl.

Gramaticky s ohledem na význam a skladbu těchto znaků, vycházejíce od nejjednodušších ke složitějším, řadíme hieroglyfické prvky následovně:

1. Znaky fonetické:

a) abecední,

b) sylabické.

2. Znaky slovní.

3. Determinativa.

1. Znaky fonetické (hláskové).

a) Abecední.

Původ znaků abecedních nutno přirozeně hledati ve znacích figurativních, to jest slovních. Vznikly asi v době, kdy lidstvo počínalo si uvědomovati potřebu zaznamenávání výslovnosti u jednotlivých pojmů, jakmile bylo pozorováno, že tato se vlivem času, prostředí a ras sousedních mění. A tak určité množství pojmových obrazů bylo vyhledáno, aby mohla býti sestavena abeceda. Kdežto ideogramy vznikly logickým postupem časové potřeby, abecední písmena byla vytvořena způsobem zcela konvencionálním, jsouce pravděpodobně dílem jakéhosi vědeckého kongresu na počátku Staré říše.

Bylo vzato určité množství ideogramů, jež representovaly všeobecně známé pojmy a bylo určeno, že tyto budou užívány od tohoto okamžiku výhradně jako hodnoty hláskové, jež u každého z nich byla určena první písmenou slova, které v egyptštině odpovídalo příslušnému znaku. Tak na příklad:

závora, egyptsky **ses**, zvolena pro písmeno **S**.

ústa, **ru**, pro písmeno **R**,

vody, **ša**, pro písmeno **Š**,

had, **det**, pro písmeno **D** atd.

Vzhledem k tomu, že přesnou hranici mezi druhy jednotlivých znaků nelze vymeziti, jelikož mnohdy přechází jedna třída do druhé, bylo sestaveno několik typů hieroglyfických abeced a indexů; ve starých edicích některé charaktery, dnes pokládáné za sylabické, byly považovány za hláskové.

Abeceda zdola uvedená jest sestavena synteticky podle učebnice Ermanovy a Bergerovy, z nichž poslední má původ v pracích Champollionových.

Slabé souhlásky. (Samohlásky.)

A, odpovídá hebrejskému ALEF a jest nejslabší ze všech písmen; ještě v koptštině bylo považováno za plnou hlásku. Obraz, z něhož vznikla tato písmena, pokládán byl mylně za orla, jest to však určitý druh supa mrchožravého.

Přepisováno bývá písmenou **Í** nebo **a**; korespondující hebrejský znak jest pravděpodobně taktéž ALEF. Obrazový prvek této hlásky jest rákosový list.

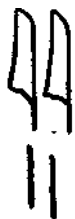
A, podle Ermana hebrejské AJIN, podle Bergera ALEF. Jako AJIN bylo toto písmeno užíváno v době perské, v koptickém však značí ALEF.

Semitské VAU, dvojité **W**, podle Ermanna, **U** podle Bergera. Novější znak pro toto písmeno zavedený v nové říši byl:

Silné souhlásky.

Znaky užívané k vyjádření písmena **J** v písmu nové říše. Znak druhý užíván byl většinou k vyznačení tohoto písmene uprostřed slova; prvé písmeno častě ji v koncokvách; v nápisech ze staré říše vyznačovalo dvojité I. Hebrejská souvztažnost JOD.

N; novější znak pro toto písmeno:

etymologická souvztažnost: NUN.

F. Berger přepisuje toto písmeno též jako **W** a porovnává je se semitským FE, Erman vedle toho s BETH. Obrazový prvek tohoto znaku je plž.

B podle Ermana, **B** nebo **V** podle školy Champollionovy. Odpovídající znak v hebrejštině BETH.

P. Etymologicky odpovídá FE.

M, etymologická souvztažnost: MEM pozdější znak pro toto písmeno byl:

V přeneseném slova smyslu **GS**, to jest strana, foneticky **ÍM**.

R nebo **L** koresponduje s hebrejským ŘEŠ a LAMED. Berger řadí do této kategorie též znak

jenž jest jinak sylabickým **RW** nebo **AR**.

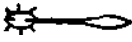

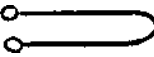

H hebrejské HE.

H; silné H, aspirované, etymologicky paralelní s CHETH.

CH, hebrejské CHETH, oba znaky vyslovují se jako ostré ch. V přepisu označujeme v této knize první znak **CH**, druhý **CH** (podtržené). Původní jejich

	rozlišení jest dnes neznámo; pro písmeno prvé zaznamenává ještě Champollionova škola čtení jako X nebo KH.
	S, nepřízvučné.
	<u>S</u> , přízvučné; původní diferenciacie těchto písmen jest neznáma; v době Nové říše měla již stejnou výslovnost.
	Š. V nejstarších dobách, kdy egyptské písmo nemělo speciálního znaku pro H, byla tato hláska přepisována tímto písmenem. Etymologicky podobá se semitskému ŠIN.
	K. Jako hebrejské KAF nebo QOF podle Bergera, jenž je přepisuje také písmenou Q.
	<u>K</u> , jako hebrejské KAF.
	G, GHIMEL podle Bergera.
	T, ženská hláska, semitské TETH nebo TAU.
	<u>T</u> , modifikace hlásky předchozí, v pozdější době v mnohých slovech s touto zaměňovaná.
	D, pro znak první, <u>D</u> pro znak druhý: TETH nebo CADE. V novějších hieroglyfických nápisech bývá mnohdy prvý znak nahrazován původním starším tvarem písmene T.
	

Tím by byla vyčerpána hieroglyfická abeceda. Egyptské písmo skládá se většinou ze souhlásek, právě tak jako hebrejské, arabské a jiná písma orientální. Aby však jednotlivá slova byla vůbec vyslovitelná, vkládá moderní egyptologie mezi jednotlivé souhlásky místo neznámých samohlásek písmeno E a slabé souhlásky nahrazuje tak, že čte **A** a **A** jako a, **I** jako i nebo e, **W** jako u (viz kapitola slabé souhlásky).

Jest samozřejmo, že tato výslovnost není správná, nýbrž jest pouze pomocným prostředkem k umožnění četby.

b) Znaký sylabické.

Vedle znaků abecedních užívá hieroglyfické písmo i značek tak zvaných sylabických nebo slabikových, které již od svého vzniku byly pokládány za znaký čistě fonetické.

V základě sylabické znaký jsou dva nebo více znaků alfabetských, spojených v jednom hieroglyfu.

Kdo chce číst hieroglyfické písmo musí znáti alespoň hlavní z těchto znaků: končící na **A**, na **W** a několik jiných důležitějších. Ostatní, jež jsou uvedeny v příloženém slovníku naučí se během času automaticky.

Znaký končící na **A**. (Viz tabulky ve slovníku.)

AA 15k — **HA** 8n — **CHA** 9n — **SA** 18g — **BA** 6n — **CHA** 7r — **DA** 16p — **CHA** 23p — **MA** 16f — **SA** 6p — **SA** 18f — **SA** 16c — **ŠA** 8k — **TA** 19h — **TA** 7a.

Znaký končící na **W**:

AW 17r — **IW** 5g — **NW** 16e/2 — **SW** 8d — **HW** 6b — **NW** 19a — **RW** 22r — **ŠW** 7f.

Různé:

HN 8l — **MN** 20h — **MS** 9b — **WN** 5m — **IN** 7n — **MR** 16i — **SN** 13o.

2. Znaký slovní.

Znaký slovní, nebo symbolické byly nejpůvodnějšími hieroglyfy a jejich vznik a užívání počíná již v dobách předhistorických. Jejich podoba zobrazovala původně předměty, jež měly vyjadřovati.

Podle způsobu, jímž tyto ideogramy tradují jednotlivé pojmy, můžeme je dělit na tři hlavní třídy:

I. Znaky přímé, jež svým obrazem přímo označují smysl slova: obličej **HR** (3s), oko **IR—T** (3u), dům **PR** (10m), strom **IMA** (7u) atd.

II. Symbolické, to jest ony, které vyjadřují určité abstraktní pojmy obrazem konkrétních předmětů, jež je symbolisují: noc. **GRH** (9g), jíti **IW** (5c), vládnouti, vládce, vládkyně **HKA** (15d) atd.

III. Znaky s významem přeneseným. Jsou to obyčejně původní znaky přímé, jež slouží ve druhé řadě též k vyjádření slov, která mají stejné pořadí a druh hlásek: oko **IRT**, může značiti též **IR**, to jest činiti; dům **PR**, **PR** vyjítí; strom **IMA**, **IMA** sladký atd.

Většina slovních znaků nebývá však psána samostatně i když se jedná pouze o vyjádření jejich významu. Dvojhásková slova píší se obyčejně slovním znakem, k němuž se připojuje ještě koncové písmeno podle výslovnosti, u delších slov obě písmena poslední, u některých dokonce vedle slovního znaku fonetická výslovnost bývá celá vypsána. Jen málo slovních znaků zůstává bez jakékoliv fonetické přípony.

Příklady pro slovní znaky s fonetickými dodatky:

VSR silný (24e–1), **CHPR** býti, existovati (24e–2), **ANCH** žíti (24f–1), **NFR** dobrý (24f–2).

Čistě foneticky bývají psána pouze slova, která ideografického znaku nemají.

3. Determinativa.

Determinativní znaky slouží k ulehčení čtení slov, sestavených z fonetických znaků; jsou jakýmsi druhem všeobecné poznámky na konci každého neobvyklejšího slova, poznámky, jež má všeobecně označiti asi smysl významu foneticky vyjádřeného. Determinativní znaky se tedy nečtou, nýbrž slouží pouze k povzbuzení představivosti čtenáře a k usnadnění čtení.

Příklady:

10m: dům, 2b: muž, 3a: žena, 2c: činnost ústní (mluviti, zpívati jísti, píti atd.), 5c: jíti, 20i: věc, nebo výraz abstraktní atd.

K označení širokého pojmu, jež vyjadřuje determinativ, zakreslováno jest mnohdy plurální znaménko, sestávající ze tří krátkých kolmic, pod determinativní znak. Příklad: 24b, **HKAW** vládcové, 24c **HRW** dny.

Má-li se naproti tomu smysl determinativního znaku sůžiti, bývá podkreslován jedinou kolmicí; totéž platí i o substantivech, jež jsou vyjádřena jedním znakem (24d).

Číslovky.

a) Základní:

 WA 1

 MT 10

 ŠAT 100

 CHA 1000

 DBA 10.000

 HFN 100.000

Výslovnost dalších číslovek:

2: **SNVJ**, 3: **CHMT**, 4: **FDW**, 5: **DWA**, 6: **SIS**, 7: **SFCH**, 8: **CHMN**, 9: **PSD**.

Při psaní složených čísel větší číslovka stojí vždy před menší; příklad: 24a napsané číslo stotřicetjedentiscipětdvacettři 131.523.

Data a údaje hodin bývají pravidelně kreslena jedničkami vodorovnými. Duál, to jest číslo dvě, údaje míry a času ponechávají počítané v gramatickém singuláru, ostatní čísla nebo počet předpokládají u počítaného tvar plurální.

b) Řadové číslovky tvoří se koncovkou **NW**.

SNNW druhý,

MTNW desátý.

Osobní zájmena:

Dělíme na tři hlavní třídy:

1. Absolutní, jež svou formou jsou nejstarší, a bývají užívána jako objekt, v několika málo případech jako subjekt.

2. Přípony, zájmena, která připojena ke jménům podstatným předložkám a slovesům vyjadřují vlastnictví, nebo subjekt. Příklad: **MR** milovati; miluji **MR-J**; miluješ **MRK**; syn: **SA**; můj syn **SAJ**, jeho syn **SA-F** atd.

Zájmena absolutní, novějšího tvaru, jež jsou vlastně novými osobními zájmeny.

Osobní zájmena absolutní (24i-k-l, 1-9; novější vzory b).

WJ	já	N	my
TW	ty (mužské)	TN	vy
TM	ty (ženské)		
SW	on	SN	oni, ony.
SJ	ona		
ST	ono		

Přípony: (24g-h, 1-8)

J	já	N	my
K	ty (mužské)	TN	vy
T	ty (ženské)		
F	on	SN	oni
S	ona		

Tyto tvary bývají buď psány za determinativ slova, na něž se vztahují, ale mnohdy koncovka první osoby singuláru chybí a bývá vyjádřena determinativem tak zvaným osobním. (Osobní determinativy: 2b, 2c, 3a, atd.)

Nový tvar zájmen absolutních (24m, n, 1-7).

INK	já	(1. osoba plurálu neznáma)
NTK	ty (mužské)	NTTN vy
NTT	ty (ženské)	
NTF	on	NTSN oni
NTS	ona	

Tento tvar zájmena byl užíván k vyjádření osobního, samostatného já, ve významu absolutní subjektivity.

Jméno podstatné.

Podle koncovky podstatného jména rozeznává staroegyptština dvě pohlaví, masculinum a femininum. Poslední končí obyčejně písmenou **T**. V zásadě substantiva psaná v singuláru a končící na **W**, jsou rodu mužského; jinak všeobecného znaku pro masculinum tento jazyk nemá.

Číslo množné označováno bylo příponou **W** u rodu mužského, u femininina, jež končilo v singuláru znakem **T**, bylo pak k vyjádření plurálu toto **W** vloženo mezi substantivum vlastní a jeho ženský koncový znak. Příklad: **HN** otrok, sluha. **HNT** otrokyně, služka, **HN-W** otroci, sluhové, **HN-W-T** otrokyně služky.

Nehledě k tomu, že zmíněná koncovka **W** označující plurál ve staroegyptských textech až do konce Střední říše byla téměř vždy vypsávána, kromě případů, kdy substantivum nebylo psáno znaky fonetickými, nebo končilo-li v jednotném čísle na **W**, v písmě množné číslo vyjadřováno bylo i jinou

metodou:

U substantiv, jež se psala pouze jedním slovním znakem trojnásobným opakováním tohoto znaku, u ostatních buď třikrát napsaným determinativem, nebo tak zvanou trojčárkou, umístěnou za determinativním znakem.

Pro duál platí pravidla podobná předchozím; původně končil písmenou **J**, později však z egyptštiny téměř úplně vymizel; k označení duálu slova jednoznaková psala se dvojmo, fonetickými znaky vypsaná zdvojovala determinativ nebo užíváno dvou čárek za determinativním znakem, analogicky jako u plurálu čárek tří. Ke konci Střední říše označování pohlaví a počtu, jak shora bylo popsáno, přestává se však pomalu užívat, jelikož se stává zbytečným, zavedením členů:

PA (masculinum) **TA** (femininum) a **NA** (plurál), jež kladou se před substantivum a jejichž ideový překlad lze asi přibližně vyjádřit takto: „Ten z ...“, „Ta z ...“ a „Ti, Ty z ...“.

Genitiv vyjadřuje se třemi základními znaky: **NJ** (24o–2), **NJT** (24o–3) a **NJW** (24p–1). Prvý znak nemusí být bezpodmínečně užít, aby byl genitiv vyjádřen. Příklad: **PR PTH** dům Ptahův, nebo **PR NJ PTH** dům Ptahův; značí tedy tento starý adjektiv „přináležející“. Druhé slůvko **NJT**: (ta) „jeho“, „svého“, **HMT NJT SNF** paní jeho bratra, třetí slovo **NJW**: **SNW NJW HMTF**, což značí: bratří jeho paní.

Jméno přídavné.

Tvoří se hlavně koncovkou **J**; tam, kde kořen je ženský a končí ženským znakem **T**, spojuje se tato koncovka ve slabiku **TJ**.

Odvozuje-li se adjektivum od kořene rodu mužského, jeho koncovky jsou: **J** pro singulár masculina, **JT** pro singulár feminina, **JW** pro plurál masculina a **JWT** pro plurál feminina.

Adjektiva odvozená od kořene ženského rodu tvoří se pak koncovkami: **TJ** singulár masculinum, **TJT** singulár feminina, **TJW** plurál masculina (znak 6h) a **TJWT** pro plurál feminina (dva znaky **T**).

Příklad tvoření adjektiv: **NTR** Bůh, **NTRJ** božský, **NTR** Bůh, **NTR JT** božská, **HR** nahoře, **HRJ** nahoře se nalézající, **M** v (uvnitř), **IMJ** nalézající se uvnitř.

Sloveso.

Sloveso, jako téměř u všech orientálních jazyků, jest nejkomplicovanější částí egyptské gramatiky; omezíme se pouze na citování hlavních tvarů slovesných, pokud tyto mají přímý vztah k problému našeho díla.

Pravidelná egyptská slovesa jsou tříhlásková; úchylky ve skloňování vyskytují se u těchto jen tehdy, když z těchto hlásek, některá jest písmenou **W**, **J** nebo **A**.

Vedle toho existují též slovesa dvojhásková nebo více než tříhlásková, rovněž nepravidelná.

Vyjádření času není v egyptštině příliš silné. Obyčejně omezuje se na tři základní doby, ale činnost a trpnost ve významu jednotlivých sloves jest naproti tomu velmi ostře rozlišena.

Pravidelné časování sloves dociluje se připojením zájmenové přípony ke kořeni verba. Příklad: **SDMJ** slyším, **SDMK** slyšíš, **SDMTN** slyšíte, **SDMF** on slyší. Jestliže však jest subjekt substantivem, neužívá se koncovky žádné: **SDM STN** král slyší.

Shora uvedená forma jest obyčejně obojetná, to jest činná i trpná, přímé vyjádření pasivity může se opsati koncovkou **T** nebo **TW**, která na konci slovesa, ale vždy před osobními zájmenými příponami vyjadřuje trpnost, nebo také neosobní tvar „my“ a „někdo“. (Francouzské on, německé man.) Tato forma je platná pro všechny druhy slovesné.

Jiným pozoruhodným způsobem zaktivování slovního kořene jest užití předpony **S**. Příklad: **CHR** padati, **SCHR** porážeti; **NFR** býti krásným, **SNFR** činiti krásným, **CHPR** býti, **SCHPR** ploditi atd.

Bylo-li sloveso jiné třídy než shora uvedený tvar, to jest, mělo-li více nebo méně písmen nežli tři ve svém kořenu, nebo obsahovalo-li toto některé z citovaných třídu měnicích písmen, stává se slovesem nepravidelným, jež podléhá celé řadě odchýlných pravidel, dosud ještě vědecky u všech tvarů nezbadaných. Další modifikací tvaru pravidelných sloves, jest přípona **JN** a přípona **N** k jejich kořeni; první dává slovesu zvláštní důraz, druhá vyjadřuje dokončenou činnost. Příklad: **SDMNF** on slyšel; **SDMJNF** zaslechl.

Na počátku hieroglyfických nápisů setkáváme se též často s imperfektním, nebo perfektním

tvarem pravidelných sloves, jež jsou užitá tímto způsobem, aby upoutala pozornost na určitý bezprostředně za nebo před slovesem vypsáný děj, nebo zmíněnou věc. Tento imperfektní tvar tvoří se pomocným slovesem **IW** (jest), postaveným před vlastní sloveso; tvar perfektní jest pak tentýž jako předchozí, jenže mezi kořen slovesa a jeho příponu vloženo jest písmeno **N**.

Příklad: **IW** **SDMJ** jest, stalo se (že slyším) (imperfektum). **IW** **SDMNJ** slyšel jsem (perfektum). Toto „jest“, „stalo se“, může býti vyjádřeno i pomocí slovesa **WN** (5m, 22n), kterýžto tvar jest mnohem původnější a starší: **WN** **SDMF** on slyší nebo **WN** **SDMNF** on slyšel. **W** z pomocného slovesa **WN** bývá ve Střední říši nahrazováno znakem **AHA** což značí státi; tedy „vstal a (slyšel)“, jiný obdobný tvar užívá pomocného slovesa **IR** to jest dělati (3u) atd.

Příkladem nepravidelného slovesa jest **MRJ** milovati; třetí osoba singuláru tohoto slovesa **MRJF** značí jako u ostatních „miluje“ nebo „aby miloval“ a jeho emfatická důrazná forma **MRRF** „miluje“ nebo „bude milovati“. Složený futurní tvar slovesa slyšeti by zněl pak asi následovně **IWK**, **R** **SDM**; budeš slyšeti. Další velmi pozoruhodnou a velmi častou slovesnou formou staroegyptštiny jest tak zvaný tvar relativní. Jest to v základě přeměna participia v substantivum pomocí přípony **W** pro masculinum, **T** pro femininum. Tak **MRRT** bude značiti milující (žena), **MRRW** milující (muž); **SDMW** slyšící (muž), **SDMT** slyšící (žena) atd.; v rozšířeném významu **MRRWK** ten, jehož miluješ, **MRRT** **STN** ta, kterou král miluje: králova milenka; **SDMT** **NTR** ta, kterou Bůh slyší, nebo také to, co Bůh slyší. Tyto relativní formy mohou býti užity nejenom jako samostatná substantiva, ale i v relativních větách.

Infinitiv, neurčitý způsob nemá u pravidelných sloves žádné koncovky. Původně bylo to jméno podstatné s všeobecnou platností slovesa.

U sloves končících na **J** nebo **W** má koncovku ženskou (**T**). Ve větě stojí jako jméno podstatné, jako subjekt nebo část genitivu. Znak **HR** (24d–1) označuje současnost a mohli bychom jej opsati v překladu výrazem „mezitím co“.

Imperativ neměl původně v singuláru žádnou koncovku, v plurálu končil na **J**, ve střední říši pak na **W**; množné číslo imperativu bývá také označováno kolmou trojčárkou (24o–1).

Příčestí rozeznává staroegyptština činné a trpné a u každého z těchto tvarů ještě skončenou nebo nedokončenou činnost. U sloves končících na **J**, nebo **W**, tvoří se podle následujícího vzoru: miluje: **MRR** (nedokončený děj), **MR** (dokončený); milován **MRR** (nedokončený děj), **MRJ** (dokončený děj).

Poznámky ke skladbě vět.

Postavení slov ve větě jest velmi pevné a stálé, zachovávajíc vždy pořadí jak následuje: sloveso a subjekt, objekt, dativ. (Vyjádřený předložkou **N**.) Adjektivum stojí vždy za substantivem; tedy na příklad věta: „Krásná postava“ egyptsky musila by se napsati v obráceném pořádku: „**IRW** **NFR**“. Napsali-li bychom tuto větu obráceně, značila by „Krásný postavou“. Jména bohů a králů a jejich tituly jsou ve větě postaveny vždy na začátek, čímž slovosled se poněkud neobvykle mění a při čtení nutno přirozeně bráti tento fakt v úvahu a nalézti správné pořadí.

Tolik všeobecně o gramatických základech egyptských hieroglyfů.

II.

Egyptské hieroglyfy
a jejich filosofie

Nevěřte mně, postačí mi, když si věřím sám.

Z úšklebků světlo nezáří, ony jenom hyzdí tváře vráskami hlouposti.

Nechápejte myšlenku a zůstanete navždy otroky kosmů života, které ji zrodily....

Nevěřím v lidství, ale v jeho ducha věřím, nevěřím v soudnost, ale věřím ve věčnou Pravdu.

Pro Pravdu jsem psal a ne pro omylnou soudnost stářím zdětštělého člověka, který kritisuje povzlety svého mládí, sedě nadutě na kupě mechanických hraček, na které jest tak nevýslovně hrd....

Sešlý, šedivý, vážný a imposantní — ale jen pro sebe — neboť z jeho bezzubých úst trčí třaslavé šidítko exaktního realismu, — jenž má spasit svět, — a z něho skapává dlouhá, vláknitá, impotentní slina na bílou náprsenku sociálního pokrytectví....

A povadlé lice pána přírody zardívají se nekonečnou pýchou nad komfortem, kterým dovedl po tak dlouhých létech úmorné práce vybaviti svoji pozemskou jídelnu....

Podívám se snad jinak přes propast několika tisíciletí, než předpisuje móda intelektuelních směrů naší doby. Vím o této své chybě, jež jest vášní věčně hledajících nespokojenců, vášní dnes nemravnou a po právu i zavrženíhodnou.

Pro dnešek pardon! Ale až jednou zub času změní módu našich názorů, kdož ví, zda pranýřované výstřelky včerejška nestanou se pravdou současnosti?....

1. Hieroglyfické prvky se zřetelem na jejich esoterní význam.

Na počátku tohoto dílka, v kapitole definující hieroglyfy, poznamenali jsme, že syntetisační schopnosti toho kterého národa jsou závislé na hieroglyfické hodnotě jeho písma.

Energetický účín slova na mentalitu jednotlivých lidských kolektiv podle kvality jeho řeči leží bezesporně v jeho hláskových prvcích a poměrném jeho usuelním užívání. Tento účinek jest závislý především na představách, jež jednotlivé hlásky automaticky vyvolávají, na possismu mluvících orgánů a konečně na chvění nebo vibracích, jimiž vyslovená hláska na člověka působí.

Zmíněné vlivy na první pohled zdály by se býti málo závažnými; uvážíme-li však jejich systematické a nesčíslněkráté za lidského života se opakující působení, vyloučíme předem námitku o malichernosti studia esoterních prvků řeči a dojdeme k přesvědčení, že psané a mluvené slovo, jež realisuje v člověku i bez přispění jiných exoterních impulsů jakýsi vnitřní, imaginativní svět, jest mohutným ač nepřímým modifikátorem lidských počínů, a pečeti, jež verifikuje originalitu národů a ras písících do velké knihy dějin lidské kultury.

A tak mohli bychom studovati symboliku, fysický účinek a tonifikaci jazykových prvků řeči, ať už jsou to hlásky nebo celá slova. Symbolika dána jest jejich písmenným tvarem, fysický účinek jejich výslovností, částečně i obrazem, jímž jsou zaznamenávány a tonifikace jejich významovým zbarvením; v daném případě, tedy v hieroglyfech tonifikátory jsou znaky determinativní, jejichž zaměňování jest velmi časté a zákony, podle kterých se řídilo, nejsou moderní vědě dosud známy.

Analogická a rozšířená pravidla platila by pro celé texty se zřetelem na jejich obsah; k symbolice prvků přistupuje v tomto případě ještě symbolika obsahová, fysický účinek akcentuje se rytmem a významové zbarvení může přivést k samostatné linii, jež podbarvuje vlastní text. A tak přicházíme k písmům tak zvaným esoterním, posvátným, jež byla užívána adepty téměř všech velikých kulturních národů starého věku; esoterní smysl vložený do textu, jinak nezávadného a na první pohled zcela profánního, byl srozumitelný pouze tomu, kdo pochopil nebo komu byl sdělen jeho tajný klíč; sanskrtská a čínská náboženská písma jsou takto konstruována, nehledě k židovské kabbale, která podle kabbalistů má trojí smysl: doslovný, historický (pašut), morální (druš) a mystický (sod) a dá se dešifrovati čtyřmi metodami.

Ale Sefer Jecira, stěžejní spis kabbalistické literatury, dílo, které mělo tak obrovský vliv na kulturu západní, jest — bez ohledu na redakce pozdějších generací — zřejmě původu egyptského. Egyptské doktríny a egyptský esoterismus podáván jest v tomto díle lidu israelskému hebrejskými literami, jež v základě jsou transkripcemi hieratického písma egyptského, ovšem svým významem a šifrou transkripcemi dokonale změněnými, aby byl zakryt původ jejich tvaru i skryté vnitřní náplně.

Jsou egyptské hieroglyfy dvojnásobným písmem?

Jest velmi pravděpodobné, že tato otázka vyvolá jen útrpný úsměv egyptologů, přesto, že tito sami otevřeně přiznávají, že „většina textů a vnitřní jejich smysl se dosud porozumění vymyká a že bude potřeba ještě mnoho desítek let usilovné práce, než bude možno dopracovati se k jádru věci“. Moderní skeptické námitky, opírající se o mylný názor, podle něhož staří Egyptané nevymanili se z primitivního, fetišistického ovzduší pověry, neobstojí však před kritickým studiem jejich legend, které až dodnes nebyly žádnou theogonií překonány, nýbrž užívány a zpracovávány dále v různých obměnách. Zatvrzelé povýšené nazírání dnešního člověka na starověké kultury nemůže je snížit, nýbrž nanejvýše přesvědčiti nestranného ducha o neschopnosti zaujatého kritika, který padaje v prach před technickými zázraky, nevidí propast, která jej dělí od heroů dob minulých, jejichž čela dovedla a mohla se skloniti jen před božským principem a zákonem božským, ať už si je představovali jakkoliv.

Vise snů, manifestace extasí i život myšlenek tradoval se lidské představivosti vždy v obrazech a symbolech. A tyto obrazy daly původ všem ideografickým systémům písma, jejichž prvky již samy o sobě interpretační tvárností přivedly člověka k využití této vlastnosti v písmu vlastním. Theologické symboly hieroglyfické jsou imitativními obrazy vesmírové organisace; Jamblichos ve svém díle „O mystériích egyptských“ píše, že prvky písma posvátného (tedy hieroglyfického) byly popisovány a učeny v běžném jazyce. Z toho zřejmě vysvítá, že znalost běžného písma měla předcházeti studiu hieroglyfů a že tyto jsouce písmem posvátným, kterým takřka nezměněně psalo se po několik tisíciletí, měly i posvátný, esoterní účel, význam a užití a nebyly pouhými nahodilými obrazy předmětů, jež jinak se foneticky vypisují.

Studujeme-li podrobněji přiložený slovník, dojdeme k poznání, že skoro každý z

hieroglyfických znaků může býti buď fonetickým, nebo figurativním, nebo symbolickým. Podle Goulianof-a (Antiq. égypt., str. 546) fonetickou funkci zastává znak tehdy, když čteme jen počáteční písmeno nebo slabiku jeho jména, figurativním stává se, představuje-li určitý předmět vyjádřitelný slovem, relativně odvislým od smyslu věty, v níž jest postaven a Symbolickým jest vždy, když stojí samostatně, to jest vždy, když hieroglyfický znak, ať jest jednoduchý, nebo složený, tvoří oddělenou legendu, která bývá vždy paronymem zamlčených výrazů nebo slov.

Jiným kryptografickým prostředkem může býti i změnění směru písma, což bývá pokládáno obyčejně za reakci na dekorativní pravidla. Změnou směru jest možno vyjádřiti:

1. proložený text,
2. poznámku, to jest s předchozím textem pouze zdánlivě ucelenou větu,
3. zvrtný smysl předchozího textu,
4. součást textu jiného, s nímž dává esoterní dešifraci.

Důvod ke zmíněným manipulacím, kabbalistické metody, jako pašut, druš a sod v to počítaje, nutno především hledati ve snaze skrytí před profánním davem a tudíž i zneužitím buď určité jazykové a písmenkové kombinace, jež byly obyčejně jmény nebo atributy božími a vysloveny nebo představeny účinkovaly intensivně na psychu lidskou nebo skryté síly přírodní, nebo skrytí dokonce i celé věty, vyjadřující zákony a poučky, jež měly zůstatí neverejnými.

Klíč ke zmíněným slovům spočíval především ve znalosti vztahu jednotlivých slovních prvků s představami, na něž byly vázány, jejich řazení a jejich symbolické mohutnosti.

Slovo podle esoterního učení vyvolává představu a tato oživena myšlenkou stává se tvůrčí silou.

Proto Sefer Jecirah a mnoho jiných analogických posvátných textů všech národů a všech dob interpretuje stvoření čísla a písmeny a proto i křesťanské evangelium sv. Jana počíná slovy: „Na počátku bylo SLOVO. A SLOVO bylo u Boha a Bůh byl SLOVO. To vše bylo na počátku u Boha a všechny věci skrze SLOVO učiněny jsou ...“

Dva legendární sloupy, později nazvané Jakin a Boaz, jež dal podle tradice postaviti Šalamoun do svého universálního chrámu života a jež symbolisovaly dva protichůdné nezbytné principy a projevy sil, směru a usměřovatele, proudu a přehradu, světla a tmy, a které později přijaty byly do symboliky zednářské a některých tajných společností, mají svůj původ v egyptských svatých sloupech Zedských a mohou býti i aplikovány na prvky každé posvátné řeči i písma.

Neboť jako všechno lidské i božské stvoření musí i písmo řídití se věčným zákonem protikladů, má-li existovati a má-li evokovati živé slovo. Každá vyspělá kultura a její vědění opírá se o abecedu, a národ, který odvozoval svoji evoluci z esoterních prvků nadsmyslna, vytvořil per analogiam i písmo, jehož znaky jsou současně i ideogramy, skládající mocný pantakl věčného zákona.

Písmena jsou dvojího druhu: samohlásky (v jazycích orientálních tak zvané souhlásky slabé) a souhlásky; první značí neohraničenou sílu — živly — druhé jsou jejich hranicemi, usměřovateli, modifikátory.

Slabé souhlásky; živly: analogicky čtyřem živlům přírodním (sfinx) mají hieroglyfy čtyři slabé souhlásky, odpovídající našim samohláskám: dva znaky etymologicky souvztažné hebrejskému písmenu Alef: obraz supa a obraz rákosového listu; jeden, etymologicky ajin: nastavená ruka a jeden slabé W nebo U; znak: mladá křepelka:

A: sup: agresivní, rychlý, pohyblivý a bystrý pták byl symbolem aktivní mužské síly projevující se i mužskou aktivní samohláskou; mohli bychom ji označiti +S.

U: nastavená, beroucí, žádající nebo přijímající ruka jest opak znaku předchozího: síla druhem stejná, ale opačné polarisace; ženská, pasivní, tedy —S.

Mezi oběma těmito extrémy stojí pak síla neprojevená, nepolarisovaná, budoucí nástroj toho nebo onoho směru:

symbolicky: rákosový květ, který se sklání podle závanu větru, ať už jest to z té nebo oné strany a jenž se může projevití teprve jako nástroj určité polarisace; tedy + nebo —S.

Další samohláska **U** nebo **W**, symbolisovaná mladou křepelkou, značí sílu indiferentní na rozdíl od znaku předchozího již

polarisovanou, ale jež jest před nebo na počátku svého projevu a není možno ještě definovati její kladnou nebo zápornou tendenci; obrazně: u vylíhlé křepelky nelze dosud na první pohled zjistiti pohlaví, ale toto jest již určeno. Vývoj síly zřetelně se jeví též ve znaku druhém, rozvinující se hlemýžd'ovitě spirále:

Esoterní náplň čtyř znaků osvětluje i jasně paralelu genetického mythu o Atumovi v theogonii ónské.^{*)} Na počátku bylo Pravodstvo, tedy $\pm S$, a z něho povstal bůh Atum. Bůh ale se projevuje, jak jest možno ze zmíněné legendy vyvoditi, působením aktivní síly ve své vlastní pasivní podstatě. Jest tedy silou $+S$ a $-S$, rozlišenou ve své původní esenci $\pm S$ a uvedenou v činnost.

Toto dělení $\pm S$ na základní póly opakuje se i v symbolické legendě Geb—Nut—Šov.

Podle zákona o analogiích, citovaného v Hermově Smaragdové desce, byl pak Egypt a jeho dějiny posuzovány jako symbolický obraz stvoření. A z tohoto hlediska možno i vysvětlovati čin kněží Menoferských, kteří po ideovém sjednocení horního a dolního Egypta ztotožnili nebo zaměnili starobylého, neosobního Nuna, Pravodstvo s personifikovaným bohem Ptahem, silou, která není více amorfní, nehybnou hmotou (obrazně řečeno), nýbrž oboustranně polarisovaným živým projevem.

Esoterní prvky souhláskové.

J: dvojnost.

H: hrdelná hláska: prvek v egyptštině nejvíce užívaný; projev činnosti z nitra vycházející; příklad: **HAT** počátek: **H** vnitřní, z nitra vyvěrající, **A**: síla aktivní, **T** plodivý ženský odraz. Esoterní definice: počátek jest odraz aktivní síly nitra.

S: stahující, koncentricky usměrňující princip; obrazový prvek: závora, u novějšího znaku obvaz. V základě zvuk s, připomíná rychle unikající, usměrňovanou sílu; znak **S** opatřený symbolem činnosti (nohy — 11p), odpovídá významu pospíchatí, chvátati. Jiný složený hieroglyf (16b-2) s druhým **S** znakem poukazuje taktéž na svíravou zužující a ostřící vlastnost tohoto principu: značí nástroj na broušení.

Š: pohyb, symbolisovaný vodami; tedy pohyblivost, nestálost, labilnost; znak **ŠM** (21p) jíti, to jest do jisté míry personifikovaný princip pohybu, ježž zoveme chůzí.

N: etymologicky hebrejské nun. Symbol hladiny vodní (Nun, Neptun), pralátka, prapůvod, změna, ale také rozklad v tuto pralátku. Druhý novější znak pro totéž písmeno — koruna dolnoegyptská. **N** spojuje se často s **W** nebo **I**: Nun bůh Pravodstva, těhotného novou emanací. Gramaticky vyjadřuje negaci, jako téměř u všech příbuzných jazyků; esoterně tato negace symbolisuje jedenáctý, člověku nedefinovatelný a nepochopitelný zákon nebytí, vedle deseti předchozích, definovatelných, jež tvoří náboženská desatera.

M: hláska temná, pasivní, saturnská; (noc, sova), pozdější znak otevřený, vydávající; symbol temného prvku: **MÁR** chaos; **M**: temná neurčitá pasivita, **A**: síla, **R** opakování; tedy opakování neurčité, nejasné síly. **MWT**: matka; neurčitá, temná síla žensky (**T**) se rozvinující. **MR**: milovati: trvalé působení temné, nejasné síly.

T: ženský znak, ženská koncovka, princip přitahující, chápavý (18m **ÍT** uchopiti) receptivní, ale i plodivý, odrážející. Příklad (13o) **SN** bratr: dvojitý odraz písmene **T**.

F: princip plynulé, volné, elastické, trvalé síly. Příklad (12c): **NF** dech: **N** prapříčina, **F** plynutí. **FA** nésti: **F** plynulé působení, **A** síla.

^{*)} „Filosofie Egyptské kultury“ od téhož autora, kap. o Egyptské knize mrtvých.

B: princip pohybu, výslednice vnitřních impulsů: **BK** pracovati: **B** pohyb, **K** oběť: obětovaný pohyb.

R: princip trvale působící, rozrušující: **RE** slunce, nebo jeho bůh; **RWD** růsti, **R** rozrušení, **W** vývin, **D** omezení.

P: hmota, čtyřživelnost, čtyřrozměrnost; př. **PR**: dům. **P** hmotný obvod, **R** trvání.

K: soustředění, oběť: **KN** silný; soustředění prášily. **KRR** jeskyně, díra, otvor: **K** soustředění, **R** stálé působení; tedy: stálé soustředění stálé feminity (**T**).

K: pasivní, indukční soustředivost: **KJ** jiný; **KA** duch: pasivní soustředěná síla.

G: mužský princip; působení zdola nahoru; obrazový prvek: podložka, nebo stojan na nádoby. **GRT** konjunkce: **G** mužské působení zdola, **R** trvalá činnost **T** ženský prvek. **GS** válečná moc: **G** podklad, **S** koncentrovaná, stažená, ukázněná síla.

CH: směr, usměrnění, rotování síly. **CHPR** býti: **CH** usměrněná síla. **P** ve čtyřrozměru, **R** trvale působící. **CHPRW** postava: trvale působící usměrněná síla ve čtyřrozměru se vyvíjí (**W**). **CHM** nevěděti: **CH** usměrniti **M** do temna.

CH: oddělení, separace síly; příklad: **CHART** vdova; separace (**CH**), **A** mužská síla, **R** trvalost, **T** ženství. Tedy separace mužské síly od trvajících ženství.

D: omezení: **DPT** loď, to jest omezení pasivní (**T**), hmoty (**P**). **DM** jmenovati: omezení neurčitého, temného (**M**).

D: hranice, ohraničení; ostřejší výraz předchozího: **DT** věčnost, to jest ženská, pasivní, tedy žádná hranice. **DW** špatný: ohraničení vývoje (omezenost); **DRW** hranice: stálé trvalé ohraničování vývoje, rozvoje, nebo ohraničení trvalosti vývoje. **DS** samotný: ohraničená, určitá síla, atd.

V esoterním dělení nutno bráti v úvahu 22 písmennou abecedu včetně znaku **L** (22r) a **Q**, při čemž poslední písmeno odpovídá znaku 23e předchozího řazení.

Takto získaná abeceda dělí se pak na různé skupiny podle kvality sil jejích prvků; tak na příklad kabbala převzala z Egypta následující třídění: tři písmena základní (matky), sedm dvojitých a dvanáct jednoduchých. To ovšem jest pouhé schéma, do něhož vřadili israelští esoterikové prvky zcela odlišné od egyptských.

Jinak znaky fonetické nebo alfabeticke posuzované jako takové v legendách foneticky psaných, mohou též podle potřeby figurovati i symbolicky s ohledem na celou legendu a její esoterní význam.

Znaky sylabické zahrnují v sobě pravidelně, jak bylo již v gramatické části napsáno dvě alfabeticke hlásky, jež jsou spojeny v jednom znaku.

Tento jeden znak značí i jeden písmenkovými prvky nerozdělitelný pojem. Příklad: (7a) znak **TA** nemá býti rozkládán do prvků **T** a **A**, nýbrž čten v celku, jako samostatná hláska, jejímž původním významem bylo asi „mládí“ nebo „mladý pták“, což vysloveno samostatně jako pojem, znělo asi jinak. Přesto, posuzujeme-li sylabickou tuto hlásku předchozím klíčem, neodporuje tomuto významu, ač jej nedefinuje. **T** ženský prvek, **A** síla aktivní; tedy: z ženského prvku vyvěrající aktivní síla. (Jiná slabika: **PA** (6u) původní význam mylně „létati“; pro tuto činnost jest jiný, bezpečně ji definující znak i determinativ. Rozbor hláskových prvků bezpečně koriguje tento omyl, ač význam přesně nedefinuje: **P** hmota, projevující se aktivní činností, **A** aktivní silou, nikoliv však dokonalou činností; tedy původně **PA** značilo „snahu po létání“, v širším obratu „touhu po vzletu“, nikoliv však létání samo. Obraz tohoto znaku sám zřejmě představuje ptáče ještě nedokonale opeřené, vlastního létání neschopné.

Znaky slovní o několika významech nezdají se míti spojitost jen fonetickými analogiemi, jak učí egyptologie, ale i analogiemi esoterními, vnitřními.

Příklad: (12k) původní znak pro **HTP** oběť značí i **HTP** odpočívati; ale oběť i odpočinek jsou pasivními, ženskými projevy. Jiný znak „chrobák“ **CHPR** značí též „býti“: oba pojmy dají se spojití analogii stálé rotace nebo pohybu, tedy i života hmoty. A tak postavili-li bychom všechny znaky přímé proti všem jejich přeneseným významům, mohli bychom si snadno dokázati tak grandiosní syntetisační schopnosti tvůrců hieroglyfického písma egyptského, že sami stěží chápeme jen část jeho esoterní náplně.

Pro vypisování písmen za znaky slovními v hieroglyfickém písmě věda nezná dosud pravidla a

ví bezpečně jen tolik, že čistě foneticky bývají psána slova, která nemají ideografického znaku; jinak u většiny připojuje se poslední písmeno, u některých dvě, u jiných fonetická výslovnost bývá pak celá vypsána.

Filosoficky tento problém zdá se však býti řešitelným.

Příklad: znak 23e–2 značí **CHPR**, to jest býti. Proč píše se dole ještě **R**, když znak sám o sobě toto **R** již obsahuje? Aby bylo zdůrazněno trvání, jehož znakem jest **R**. **R** hláska abecední tedy v tomto případě stává se jakýmsi determinativem. Analogicky 24f–1 **ANCH** žíti; připojeno **N** a **CH**: **N** prapůvod, prahmota, jež rotuje, jež se pohybuje, (**CH**). Tedy takto napsané slovo „žíti“ nelze aplikovati na různé slovní paraboly, nýbrž jen ve významu „žíti“ jako opak pojmu „býti mrtev“.

Další příklad: **NFR** (24f–2) krásný: **F**: plynulost, elasticnost, **R** trvání; krásný jako „plynulý“, „trvale elastický“ nebo „plynule vibrující“, tedy „ladný“.

Determinativ sám o sobě užíván jest v hieroglyfech podle pravidel, jež nejsou dosud egyptologii do detailu známa. K jednomu a témuž slovu v různých vazbách a případech užívány jsou často i různé determinativní znaky.

Toto zaměňování jest ale ve skutečnosti přesně uzákoněno a není náhodné, nýbrž jest odvislé od významového zbarvení slova: **determinativ jest užíván pravidelně jen tam, kde slovo samo o sobě foneticky vypsané nepostačí k vystižení žádaného smyslu, to jest, chtěl-li písař fonetický text, vyjadřující širší pojem než by bylo v daném případě žádoucno, přesněji vyznačiti.**

Horapollon podává o této otázce dosti přesné informace. „Tam, kde se jednalo o texty zvláště důležité, označovali egyptští kněží slovo červeným jazykem, červeným okem nebo rukou; jazyk určoval partii slova, která udávala výslovnost, oko, nebo ruka je význam.“

Přesnost a důkladnost, úzkostlivé „překreslování“ (i v přeneseném slova smyslu míněno), oficiálních chrámových textů v době před úpadkem egyptské kultury jest tomuto národu vlastní. Každá čárka a každá figurka jest na svém místě a má svůj speciální význam do poslední podrobnosti; abstraktní pojem, jenž má i svůj znak (20i) přesně jest rozlišován od pojmů konkrétních, forma, jež jest v písmu zobrazována, jest zdůvodněna do krajnosti tak, že stává se živým obrazem; vypočítati všechny příležitostné podrobnosti utváření a řazení slovních prvků znamenalo by popsati celé folianty, ač jejich užití bylo by i tak znemožněno dnešnímu člověku, který nechápe a nemá geniální schopnosti adaptace a plodné fantazie pravěkých obyvatel údolí Nilu.

I poloha znaků má svou logickou příčinu: data a údaje hodin byla v číslovkách kreslena pravidelně jedničkami vodorovnými (viz gramatickou část). Tedy čas, jenž jest nespočítatelný běžným způsobem, na nějž nelze ukázati, čas, jenž ubíhá; čas, jenž jest nezastavitelný a plyne jako po hladině vodní označován jest jedničkami vodorovnými...

A věříme, že v tomto plynoucím čase — ne snad ještě dnes — ale jednou jistě se naučí lidé lépe čísti mezi řádky tohoto písma a pochopí, jak mnoho a mnoho tisíc let intelektuálního a duchovního vývoje jest zapotřebí, aby velké sny, veliké ideje a velká utrpení věčně bloudícího člověka posunula jazýček vah Věčnosti o jeden stupeň dále ke kulminačnímu bodu universální rovnováhy, kterému byli rudí rytci posvátných hieroglyfů tak blízko již před šesti tisíci léty . . .

Hieroglyfické prvky v náboženském esoterismu.

Hieroglyfické písmo a jeho esoterní prvky, jež byly podkladem všeobecného vědění starého Egypta, jsou trojího druhu a mohly býti užity i třemi způsoby. Tímto systémem dosažena byla přímá analogická spojitost mezi ideou, formou a slovem.

Idea byla obsažena v písmenu, písmeno ve formě a forma ve slově. Forma pak personifikovala ideu v božských představách a jména těchto představ obsahovala symboly čísel, písmen, slov a pojmů.

Zákonem těchto analogií vznikly esoterní genetické konstrukce, které nebyly dosud žádnou teogonií pozdější překonány, nýbrž opakovaly se po celé věky v různých obměnách, jako paprsky jednoho a téhož slunce, spjaté tajemným akordem souladu.

A lidský duch, jenž zakotvil u břehů nadsmyslna, díky těmto analogiím, objevil v číslech, hláskách a slovech nové světy a nová božstva, ideály, které stály za úzkým obzorem prostoru a času nevědomého davu.

V desce Šabakově, která jest pozoruhodným dokladem teologie menoferské a jež jest dnes

uložena v Britském museum pod číslem 797, lze čísti pozoruhodnou pasáž:

„Oči hledí, uši poslouchají, nos vdechuje vzduch a všechno přiváděno jest k srdci. Srdce pak vytváří všechna rozhodnutí a jazyk sděluje jeho myšlenku. On vytvořil všechny bohy, Atuma i jeho Devatero. Všechna božská slova povstala z myšlenky srdce a rozkazu jazyka...“

A není-liž tatáž pravda skryta ve druhém a třetím verši druhé kapitoly kabbalistické Sefer Jeciry?

„... Dvacet dvě základní písmena; On je označil, vytesal, spojil, zvažil a zaměnil; jimi utvořil veškeré stvoření a vše, co utvořeno býti mělo. Dvacet dvě základní písmena: jsou vyznačena v hlase, vytesána v duchu a připoutána k ústům na pěti místech...“

Vynález svaté řeči a hieroglyfického písma připisovali Egypťané bohu Thotovi a klíče k tajemství síly slov, písmen a čísel skryty byly podle legendy v jeho knize — knize Thotově.

Tuto knihu domníval se odhaliti P. Kircher v t. zv. Isidině tabulce, jíž vlastnil kdysi známý kardinál Bembo. Ve svém díle „Oedipus Aegyptiacus“ podává Kircher její kopii, ale již na prvý pohled jest zřejmo, že učený jesuita v tomto případě se mýlil, spoléhaje příliš na genia svého tvárlivého ducha a své podivuhodné nadání k syntéze.

Ve skutečnosti důmyslně přepracovanou knihou Thotovou je kabbalistická Sefer Jecira, čili Kniha o utváření, dílo, jehož stáří odhaduje tradice na čtyři tisíce let, což zdá se potvrzovati i astralogem v jeho textu obsažený a který pozoruhodně navazuje na arkana Sefirotská, analogicky vystupující v staroegyptské legendě ónského složení.

Krátý obsah textu tohoto egyptského pravzoru většiny pozdějších genesí jest asi tento:

Na počátku bylo Pravodstvo, NUN,

Z něhož vyšel západ, bůh ATUM,

ATUM byl pak troj jedinou bytostí: CHEPRER, RE, ATUM,

Oplodnil pak svoji ženskou podstatu aktivním principem a zrodil boha ŠOV-A a bohyni TEFNUT.

Tito měli pak dvě dítky GEB-A a NUT-U.

Geb, bůh světů a jeho sestra, bohyně Nut, nebeský vesmír, milovali se však příliš a setrvali ve stálém objetí, takže dítka, jež zrodili, ihned byly rozmačkány. Když uviděl to jejich otec Šov, zželelo se mu dítě, jež se měly naroditi a aby je zachránil před smrtí, postavil se na Geba a vyzdvihнул Nutu do výše, kdež ji drží stále.

Tak umožněno bylo Nutě zploditi čtyři dítka: syny USIREVA a SUTECHA a dcery ESETU a NEBTHETU.

Usirev pojal pak za manželku Esetu, Sutech Nebthetu.

Svým synům rozdělil Šov panství nad světem stejnými díly.

Sutech, jenž byl ale žárliv na oblíbenost svého bratra, zabil ho a roztrhal jeho mrtvolu.

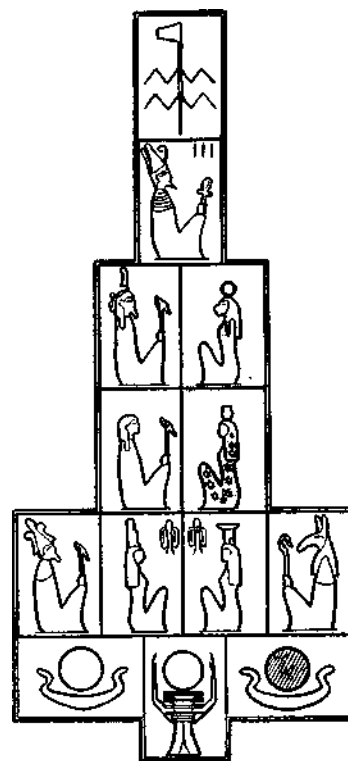
Eset shledala však všechny části těla svého mrtvého manžela, dala tělo balsamovati bohem ANUPEVEM, snesla se pak na ně v podobě holubice, počala, a porodila Hora.

Tím končí legenda zmíněného devatera, jež představuje zde otištěná kresba. Postavy bohů následují systematicky podle citované legendy, NUN-em nahoře počínaje, SUTECHEM (dole vpravo) konče. (Spodní tři symboly jsou Pouhými náznaky abstraktních Jevů.)

Hebrejské slovo „Sefiroth“ značí doslovně „číslo“; kabbalisticky pak odlesky nebo projevy božského světla a jeho tvůrčí prášily, která svými emanacemi způsobila vznik nebo stvoření světů a života.

Prvním nepočítaným základem sefirotské soustavy jest NUN, bůh pravodstva, nebo Pravodstvo samo; jeho kabbalistickou analogií jest En Sof, indická Nirvána, Parabrahma, Nepoznatelné, Nezobrazitelné a Nepředstavitelné, metafysické Bytí, jež následujícím sefirottem přechází do metafysického Dění.

Toto absolutno vyjadřuje egyptský esoterismus zdvojením písmene N ve slově NUN. N, gramatický i energetický zápor, symbol nuly, jež existuje, ale značí nic, nebo také věčnost, vystihuje dokonale tento pojem; zdvojení tohoto písmene dává pak pomyslnou dvojku, symbol schopností

ženských. **NUN** ale svým počátečním písmenem vyjadřuje též určitý definovatelný pojem: pravodstvo; tento obraz jest oprávněn se zřetelem na genetické dění ónské legendy. Chtěli-li bychom však vyjádřit „neznámý počátek“ vnitřní hodnotou egyptského písma bylo by nutno nahradit základní písmeno tohoto slova znakem **M**; vzniklo by tak slovo **MUM** nebo **MU**, jež se sice, pokud jest nám známo v egyptské sefirovice nevyskytuje (značí vodu), ale setkáváme se s ním mimo jiné v textu posvátné knihy Mayů, napsané před třemi a půl tisíci lety a uložené dnes v Britském museu. Pisatel líčí tam zničení Prapevniny, kolébky lidstva, již nazývá „**MU**“.

První počítanou sefirou jest **ATUM**, západ, koruna a tedy i trojjediný Bůh: **Atum, Re, Cheprer** — Kether kabbalistů, most mezi absolutnem a ostatním děním, souhrn všeho života. Anagramy složek tohoto trojjediného jména mluví jasně svým významem: **CHPR** býti, státi se; **RCH** věděti; **RA** slunce; **ÍT** otec; **MWT** matka; **MW** voda, atd. Ohnivě nebe, „Coelum empyreum“, věčně trvajícím a věčně stárnoucím a znovu se rodícím slunce jest jeho exoterním symbolem.

Sefira druhá, tvůrčí slovo, moudrost, egyptský **ŠW**, kabbalistická Chochma, značí první sféru pohyblivou; exoterně **ŠW** byl bohem větru, „primům mobile“, čili první pohyb (**Š**) směřující k vývoji (**W**).

TEFNUT, tebuna hebrejsky: třetí sefira, symbol rozumnosti, obraz hvězdného prostoru v eterické podstatě; Tefnut, intelligence realizuje ve svém nitru sefiru předchozí, mužskou, **Šov, Logos**, tvůrčí slovo, jež cílí k evoluci. Symbolický písmenný typ tohoto ženského božství jest **F**, plynulost, volnost, elastičnost, čímž se liší od sefiry následující.

Geb (hebrejská Gedulá) **Nut, Eset, Nebthet, Usirev** a **Sutech** symbolisují pak dalších šest sil, které pozdější esoterismus nazýval planetárními. **Usirev** a **Sutech** jsou pak vedle toho mytickým symbolem sloupů Zedetských, analogických s oněmi v chrámu Šalamounově (Jakín a Boaz), o nichž se zmiňuje pozdější verze kabbalistická.

Poslední sefira, Malkuth, odpovídající egyptskému **Horovi**, nebyla zahrnuta do ónského devatera, nýbrž navazuje na sféru pozemského života, jehož jest symbolem.

Deset sefirot předchozích — včetně Nun — představovalo nedefinovatelnou prasílu a její základní odlesky a promítnuty na sféru pomyslnou, projevují se deseti čísly a jim odpovídajícími deseti písmeny.

Zbylých 12 písmen promítá se do sféry Horovy, nebo-li sféry zemské a jsou symbolisována dvanácti atributy, které přivádí tohoto boha k dokonalosti: **Har-sopdev, Harm-em-achet, Har-pechrod, Har-achti, Har-si-Eset, Har-en-mutef, Har-nez-her-jotef, Har-it, Har-chenti-jerti, Har-nez-jotef, Har-sem-tavi** a **Har-ver**.

Zmíněný Horův cyklus stojí ve znamení dvou písmen: **Q (K)**, esoterního symbolu čísla tři, jehož kryptogramem jest oko, **IRT**, čili pasivní ženská činnost, pojítka tohoto cyklu s cyklem předchozím. Druhé písmeno **P** reprezentuje kvadraturu nebo čtyři přírodní živly symbolisované čtyřmi syny Horovými: **Amset, Dmutef, Hepi** a **Kebehsenuf**.

Tak byla konstruována původní Thotova kniha, která stala se národu israelskému posvátnou tradicí v kabbale.

Mojžiš sám přiznává, že Židé při svém útěku z Egypta vzali s sebou posvátné nádoby Egyptanů; prostá alegorie, kterou může vysvětliti každý, kdo jen trochu vnikl do symboliky hieroglyfické: nádoby značily tajemství řazení a posloupnosti pojmů a ideí, tajemství, jež bylo tak dokonale okopírováno v kabbalistické literatuře podle vzoru egyptského, že nebýti mistrné záměny hláskových prvků, obě posvátná písma byla by totožná. Znak pro zmíněnou nádobu, symbolisující řazení (19a) ve své sylabické hodnotě čte se jako **NW**; postaven za číslovky základní, činí je řadovými a ve významu slovním značí **HNW**, to jest „vnitřní“...

Tak jako hvězdy zasazený jsou nad pozemskými bouřemi, plody lidského genia překonávají věky změn. Zdaž uvědomuje si člověk, čtoucí moudrost věků, která dává chápati nesčíslná tajemství, odpíraná profánním a dráždí je ke snům o věčném životě, její původ a stáří?... Není snad mnohdy již jenom několika generacemi zakalená tradice i tam, kde naše chabá intuice vidí počátek? Neinspirovaly snad znaky **K** a **P** fyzické sféry knihy Thotovy genia Pythagorova k definování základních geometrických zákonů? Kde kořeny impulsy našich reflexivních gest a spontánních ideí? Kdo dovede si představit variaci nekonečných drah ducha, vypěstovaného v jiných podmínkách?

Není snad bytosti, jež by uměla odpověděti. A veliké nesmrtelné pravdy, jež byly sněny dávno a dávno před námi, odívají novou formou svoji podstatu a znovu matou dráždivé mozky lidské sobeckými sny o autorství a originalnosti...

III.

Egyptské hieroglyfy
Slovník

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a										
b										
c										
d										
e										
f										
g										
h										
i										
k										
l										
m										
n										
o										
p										
r										
s										
t										
u										

	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
a										
b										
c										
d										
e										
f										
g										
h										
i										
k										
l										
m										
n										
o										
p										
r										
s										
t										
u										

21

22

23

24

a				
b				
c				
d				
e				
f				
g				
h				
i				
k				
l				
m				
n				
o				
p				
r				
s				
t				
u				

Legenda k tabulkám

Zkratky:

- det.** determinativ,
fon. fonetická výslovnost znaků jakožto hodnot hláskových nebo sylabických,
p. v. přenesený význam slovního znaku,
sl. slovo, nebo znak z několika jednoduchých složený,
s. z. slovní znak,
zkr. determinativní znak, jenž se užívá samostatně též jako znak slovní nebo zkratka slova, jinak foneticky vypisovaného.

Mužské postavy:

- 1a det. vysoký, plesati, zkr. **KA** vysoký, **HA** plesati
1b det. tančiti
1c det. modliti se, prositi, zkr. **DWA**, modliti se, **IAW**, cena
1d (běžeti) fon **IN**
1e det. sjednotiti zkr. **KS**, sjednotiti
1f det. padnouti; zkr. **CHR** padnouti
1g det. padnouti
1h det. síti
1i s. z. **HW**, tlouci, bít
1k det. činnost se vztahem na sílu
1l s. z. velký **SR** kníže; **SMSW** starý
1m det. starý; zkr. **IAW** starý. **SMSW** starý
1n s. z. **HWS** stavěti
1o s. z. **KD** stavěti
1p det. vyzdvihnouti
1r fon. **KS**
1s det. král, zkr. **ITJ** král
1t det. dítě, zkr. **CHRD**, fon. **HWN**, **HN**, později **NW**
1u det. ctihodný nebožtík
2a p. v. **ŠPS** nádherný
2b det. muž; 1 os. sing. zkr. muž.
2c det. činnost se vztahem na ústa
2d s. z. **HH** velký počet
2e det. **DWA** modliti se, vzývati
2f det. odpočívati
2g det. **HN** velebiti, oceňovati
2h s. z. **WAB** čistý, kněz
2i s. z. **SAT** darovati vodu
2k s. z. **HAP**, skrývati
2l det. skrývati, zkr. **IMN** skrývati
2m det. nepřítel, smrt; zkr. **CHFTJ** nepřítel
2n s. z. **MŠA** vojín; det. vojín
2o det. zajatec, barbar
2p det. naložiti, stavěti; zkr. **ATP** naložiti, **FA** nésti, **KAT** práce
2r det. ctihodný nebožtík
2s det. ctihodná osoba; I. os. sing.
2t s. z. **SAW** hlídač, **SAW** hlídati; fon. **SAW**
2u det. král

Ženské postavy.

- 3a det. žena; I. a II. os. sing. f.
3b det. těhotný; zkr. **BKA** těhotný
3c p. v. **IRJ** na někom (něčem) se nacházející
3d det. ctihodná nebožka
3e det. roditi; zkr. **MS** roditi
3f det. chůva, vychovatelka

Božstva

- 3g det., zkr. Osiris, **WSRW**
3h det. zkr. **PTH** Ptah
3i det. zkr. **IMN** Amon
3k det. zkr. **RA** Re
3l det. zkr. **ST** Set
3m det. zkr. **DHWTJ** Thot
3n det. zkr. **MAAT** Maat, **MAAT** pravda
3o det. zkr. Eset
3p det. zkr. Nebthet

Části lidského těla

- 3r s. z. **TP** hlava, **DADA** hlava; p. v. **TPJ** první det. hlava
3s s. z. obličej, **HR**, p. v. **HR** na, fon. **HR**
3t det. vlasy, barva, smutek; zkr. **ŠN** vlasy
3u s. z. **IRT** oko, **MAA** viděti; p. v. **IR** činiti, dělati, fon. **IR**, det. viděti
4a det. oko, viděti; fon. **AN**
4b det. plakati, zkr. **RM** plakati
4c det. božské oko, zkr. **WDAT** božské oko
4d det. **MAA** viděti
4e s. z. **CHNT** nos; p. v. **CHNT** vpředu; det. nos, dech, radost; zkr. **FND** nos
4f s. z. ústa; fon. **RA**, **R**
4g zkr. **RA** ústa
4h s. z. **SPT** ret, s. z. **SPR** žebro, p. v. **SPR** zdařiti se
4i det. co z těla vytéká
4k s. z. **MDW** hůl, kyj, p. v. **MDW** mluviti
4l s. z. **SCHN**, odejmouti, p. v. **SCHN** státi se, det. obejmouti
4m s. z. **KA** duch, fon. **KA**
4n s. z. **N** ne; **NIWTJ** nemá, nemaje; fon. **N** (**NN**), det. negace, zápor

4o s. z. **CHN** veslovati, fon. **CHN**
4p s. z. **AHA** bojovati; fon. **AHA**
4r s. z. **A** paže; **DJ** dáti; fon. **A**
4s s. z. **MH** loket; **RMN** paže; p. v. **RMN** nésti;
det. paže, všechna činnost ruční; zkr. **GRH**
4t 1. s. z. **DJ** dáti
2. s. z. **MJ**, **DJ** dáti
3. s. z. **HNK** věnovati
4u det. činnost se vztahem na sílu; zkr. **NCHT** silný
5a s. z. **BAH** phallus, vpředu; fon. **MT**; det. muž-
ský; zkr. **TA** mužský, **KA** býk
5b s. z. **HMT**, žena; fon. **HM**
5c s. z. **IW** jíti, **NMT** kráčeti; det. jíti; zkr. **AK**
5d s. z. **GRG** líčiti (pasti) p. v. **GRG** vystrojiti,
vybaviti, **GRG** lež
5e det. maso; zkr. **HA** údy, **IWF** maso

Ssavci

5f det. býk; zkr. **KA** býk
5g (nově narozené mládě) fon. **IW**
5h det. kozle; zkr. **IB** žízni
5i s. z. **BA** posvátný beran; **CHNM** bůh Chnun; p.
v. **BA** duše
5k det. bůh šakalí podoby; zkr. **INPW** Anubis,
Anupev
5l s. z. **ST** bůh Sutech; det. děsivé
5m fon. **WN**

Zvířecí údy

5n s. z. **CHNT** hadice, p. v. **CHN** vnitřní; fon.
CHN
5o det. krk, polykati
5p s. z. **HAT** předek, počátek
5r s. z. **PH** konec; p. v. **PH** docílití, dosáhnouti;
fon. **PH**, **KFA**
5s s. z. **WPT**, fon. **WP**
5t **AT** hodina
5u p. v. **IAWT** ůrad
6a s. z. **AB** roh; p. v. **AB** naproti, fon. **AB**; det. roh
6b (kel) s. z. **IBH** zub, fon. **BH**, **HW**; det. zub
6c p. v. opakovati **WHM**, det. zvířecí noha
6d s. z. **IDN** ucho; **SDM** slyšeti, p. v. **IDN** zastu-
povati, det. ucho, slyšeti
6e det. zvířata
6f s. z. **ST** střileti
6g s. z. **IWA** kus masa; p. v. **IWA** dědic; **ISWJ**
náhražka, det. maso

Ptáci

6h fon. **TJW**
6i fon. **NH**
6k s. z. **HR** Hor
6l s. z. **NRT** sup, **MWT** bohyně Mut; p. v. **MWT**
matka, fon. **NR**, **MT**, det. sup
6m p. v. **GM** naléztí; fon. **GM**
6n p. v. **BA** duše; **BK**, **BJK** pracovati, fon. **BA**, **BK**
6o p. v. **IACHW** leštiti, lesknouti se
6p s. z. **SAT** kachna; p. v. **SA** syn, fon. **SA** (divoká
kachna) p. v. **GB** bůh Geb; (husa) det. **HTM**;

det. ptáci a hmyz
6r (komoran) p. v. **AK** jíti dovnitř
6s s. z. **WR** vlaštovka; p. v. **WR** velký, fon. **WR**
6t s. z. **MNT** malý pták; det. malý, špatný; zkr.
NDS malý **ŠR** malý
6u s. z. **PA** létati (?), fon. **PA** (snaha po létání)
7a s. z. **TA** mladý pták, fon. **TA**
7b det. bůh, král
7c sl. **MJ** dal (dáti), fon. **M**
7d p. v. **SND** bázeň, strach

Části ptáků

7e det. létati, křídlo
7f s. z. **ŠWT** pero; fon. **ŠW**; det. pravda; zkr.
MAAT pravda
7g zkr. **SA**, syn; det. vejce, bohyně

Plazi

7h p. v. **AŠA** mnoho
7i p. v. **KM** černý; fon. **KM**
7k det. had, bohyně
7l det. démon
7m det. červ

Ryby

7n fon. **IN**
7o det. ryba, hnus
7p p. v. **BS** přivéstí, zavéstí do...
7r p. v. **CHAT** tělo, fon. **CHA**

Hmyz

7s s. z. **BJT** včela; p. v. **BJTJ** král dolního Egypta
7t s. z. **CHPR** brouk, chrobák; p. v. **CHPR** býti.

Rostliny

7u s. z. **IMA** strom; p. v. **IMA** sladký; det. strom
8a s. z. **CHT** dřevo; fon. **CHT**; det. dřevo, strom
8b 1. s. z. **RNPT** rok; **TR** čas; p. v. **RNP** kvěsti
2. s. z. **TR** čas; det. **TJ**, **MRJ**
8c 1. **RNPT** rok
2. **RNP** kvěsti
8d p. v. **STN** král horního Egypta; fon. **SW**.
8e p. v. **KMA** hráti (hudba); s. z. **KMA** jih
8f s. z. **NCHB** pupen; p. v. bohyně **NCHBT** a
město **NCHB**
8g fon. **NN**
8h sl. **I** jíti
8i s. z. **SCHT** pole; fon. **SM**
8k s. z. **ŠA** pole, **IACHT** záplava, fon. **ŠA**
8l fon. **HN**, **ISW**; det. rostlina
8m p. v. **AABT** obět
8n det. močál, sever; fon. **HA**
8o det. močál, bažina, sever; zkr. **IDH** močály v
deltě, **MHT**, sever
8p det. Horní Egypt
8r p. v. **WAD** zelený
8s det. květina; fon. **WN** zkr. **WNM** jísti
8t s. z. **HD** kyj; p. v. **HD** bílý, fon. **HD**

8u p. v. **WD** rozkazovati; fon. **WD**
9a s. z. **CHSF** točiti vřetenem; p. v. **CHSF** hájiti
9b p. v. **MS** poraditi; poraditi; fon. **MS**
9c det. hrozny, vinice
9d p. v. **BNR** sladký, datle; det. **RD** růsti
9e s. z. **NDM** Svatojánský chléb; p. v. **NDM** sladký

Nebeská tělesa, země a voda.

9f s. z. **PT** nebe; **HRT** nebe; p. v. **HRJ** nahoře; det. nebe, nahoře; zkr. **HJAJT** sál
9g det. noc; zkr. **GRH** noc
9h s. z. **RA** slunce, bůh Slunce; det. slunce, čas; zkr. **HRW** den. 3. **RA** (čti Re) slunce jako bůh
9i p. v. **HNMMT** lidé; det. paprsky, zářiti; zkr. **WBN** svítiti
9k det. déšť
9l s. z. **THN** blesk; det. déšť, špatné počasí
9m s. z. **SPD** trojúhelník; p. v. **SPD** připravit, **SPDT** psí hvězda (Sirius)
9n s. z. **CHA** jíti nahoru, vycházet; fon. **CHA**
9o s. z. **IAH** měsíc, **IBD** měsíc (časově)
2. **IBD** měsíc (jen časově)
9p s. z. **SBA** hvězda, **DWA**, jitřenka, **DWAT** podsvětí; p. v. **DWA** vzývati; fon. **SBA**
9r s. z. **TA** země, krajina; fon. **TA**; det. krajina
9s s. z. **DW** vrch; fon. **DW**
9t s. z. **IACHWT** horizont
9u 1. det. země
2. det. země; zkr. **IDB** břehy
3. det. země; ohraničený omezený čas
10a s. z. **WAT** cesta; det. **WA** býti daleko; det. cesta, místo; zkr. **MTN** cesta
10b s. z. **SPT** kraj, dědina, **HSP** dědina, det. díly krajiny, země
10c det. zrní
10d sz. **MW** voda, vody
10e s. z. **MR** vody; p. v. **MR** milovati, fon. **MR** (později **M**); det. vody
10f s. z. **ŠA**, moře, **MR** vody; fon. **Š**; det. moře, voda
10g p. v. **SN** jíti okolo **SN**, stejně
10h p. v. **IACHWTJ** oba horizonty
10i det. **BJA**
10k fon. **CHA**

Budovy a součásti budov.

10l s. z. **NWT** město; det. město
10m s. z. **PR** dům; p. v. **PR** vyjít; fon. **PR**; det. budova
10n sl. **PBT R CHBW** oběť mrtvým
10o s. z. **CHT** větší dům
10p sl. **HTNTR** chrám
10r s. z. **AHA** palác
10s sl. **HT AAT** zámek
10t s. z. **WSCHT** palácový dvůr
10u det. tvrz, opevnění
11a p. v. **MR** jméno Egypta; fon. **HR**, **NM**
11b sl. **HT—HR** bohyně Hathor
11c det. zeď; zkr. **INB** zeď, **SBTJ** hrad

11d det. rozbořit
11e det. brána
11f det. vrchní soudce, nejvyšší soudce
11g p. v. **HAP** ukryti; zakryti; fon. **HAP**, **HP**
11h det. pyramida
11i det. obelisk; zkr. **TCHN** obelisk
11k s. z. **CHKR** okrasa
11l s. z. **SH** klenutý sál; p. v. **HB** svátek slavnost; det. sál
11m s. z. **HB** slavnost
11n s. z. **AA** dveře; det. otevřít; fon. **AA**
11o det. schody, vystupovati
11p sl. **IS** pospíchat, **SB** přecházeti; **MS** přinášeti
11r s. z. **TS** uzel; fon. **TS**
11s s. z. **MN** bůh Min; 1. všesvatý
11t fon. **KD**
11u sl. **NBT—HT** bohyně Nebthet

Lodě a jejich díly

12a p. v. **WHA**
12b p. v. **CHRW** hlas; det. veslo
12c s. z. **TAW** vítr; **NF** dech; det. vítr, vzduch
12d det. daň, poplatek; zkr. **HM** daň
12e p. v. **AHA** státi; fon. **AHA**
12f det. loďka, jetí; zkr. **WIA** loď
12g det. převrhnouti, převrátiti
12h p. v. **ŠSP** obdržeti, přijmouti; fon. **ŠP**, **ŠSP**
12i det. plaviti se; zkr. **CHNT** plaviti se na proudu (najeti na ...)

Domácí nářadí

12k s. z. **HTP** oběť, p. v. **HTP** odpočívati
12l s. z. **WDH** jídelní stůl
12m p. v. **CHR** pod
12n zkr. **CHRT—HRW** denně
12o fon. **HN**
12p fon. **IS**
12r s. z. sloup **IN**; fon. **IN**
12s det. šaty, oděv, zkr. **MNCHT** (šaty)
12t det. stín; zkr. **CHABT** stín
12u p. v. **WDA** urovnati
13a s. z. **IST** sedátko; p. v. **IST** Isis
13b s. z. **WTS** nosítka; fon. **WS**
13c det. ležeti; zkr. **SDR** spáti
13d det. rakev
13e p. v. **IAT** místo
13f p. v. **DBA** nahraditi; fon. **DBA**
13g s. z. **MDR** lisovati
13h s. z. **WTS** zdvihnouti
13i p. v. **MAA** pravda

Chrámové nářadí

13k p. v. **NTR** bůh; det. bůh
13l sl. **CHRT—NTR** posmrtná říše
13m det. oltář; zkr. **CHAWT** oltář
13n s. z. **SMA** vnitřnosti (?); p. v. **SMA** sjednotiti
13o p. v. **SN** bratr; fon. **SN**
13p s. z. **DD** posvátný sloup
13r p. v. **IMJ** v něčem se nacházející; fon. **IM**

13s fon. **WN**; zkr. **WNM** jísti
13t s. z. **ŠŠAT** bohyně věděni
13u p. v. **IAB** nalevo, vlevo

Oblek a šperky

14a det. věnec; zkr. **MH** věnec
14b s. z. **ŠWTJ** pera k ozdobě hlavy
14c s. z. zemědělec **IHW TJ**; fon. **IAH**, **IH**
14d det. oblek; zkr. **HBS** oblek
14e s. z. **NS** jazyk; p. v. **MR** představený; fon. **NS**
14f sl. p. v. **SCHM** mocný, **CHRP** věsti; zkr. **NHM** hudební nástroj
14g s. z. **ŠN** kruh
14h p. v. **DMD** sjednotiti
14i s. z. **MNIT** hudební nástroj
14k fon. **KAP**, **KP**
14l s. z. **TBT** sandál
14m p. v. **APR** nedopatření
14n p. v. **IMN** vpravo, **IMNT** západ, **WNM** vpravo
14o s. z. **CHWT** ocas, korouhvička
14p p. v. poklad (pečetní váleček)
14r p. v. poklad; det. pečeť **CHTM** pečeť
14s det. opasnice (zástěra); zkr. **ŠNDWT** opasnice
14t p. v. **STT** jméno země, krajiny; bohyně Setet; fon. **ST**
14u s. z. **NT** koruna dolnoegyptská, **DŠRT**, koruna dolnoegyptská; **BTTJ** král dolního Egypta; fon. **N** (pozdější znak)
15a s. z. **CHPRŠ** ozdoba hlavy
15b s. z. **HDT** koruna hornoegyptská
15c det. koruna obou Egyptů
15d s. z. **HKA** vládnouti
15e s. z. **WAST** žezlo; fon. **WAS**, **WS**
15f p. v. **WŠR** silný
15g p. v. **WAST** Théby
15h p. v. **AWT** malé zvíře(?)

Zbraně

15i det. nepřítel, cizinec; zkr. **AAM** Asiat, **THN** Libyčan, **NHSJ** negr; det. hoditi, házeti, **KMA** a **TN** vychvalovati se
15k p. v. **AA** veliký; fon. **AA**
15l p. v. **CHT**, tělo, trup; fon. **CH**
15m s. z. **PDT** luk; det. luk
15n s. z. **ŠSR** šíp, **SCHR** dojiti; fon. **SWN**, **SN**
15o s. z. **PDT** luk; p. v. **PD** rozšířiti
15p det. vůz; zkr. **WRRJT** vůz
15r s. z. **DBH** nářadí
15s p. v. **RS** prociťnouti
15t p. v. **TPJ** první
15u det. **MNJ**
16a det. řezati
16b s. z. **ŠŠM** nástroj k broušení nožů; p. v. **ŠŠM** řezník, **ŠŠM** věsti
16c p. v. **SA** za, vzadu; fon. **SA**

Různé nářadí

16d det. zamknouti
16e fon. **NW**

16f fon. **MA**
16g p. v. **TJT** díl
16h det. tlouci; zkr. **HW** tlouci
16i p. v. **MR** milovati; fon. **MR**
16k p. v. **ITM** bůh Atum, **TM** dokončiti; fon. **TM**
16l p. v. **BJA** ruda, žasnouti
16m s. z. **HB** pluh; p. v. **PRT** plody, úroda, **ŠNA** skladiště; fon. **HB**; det. orati
16n fon. **TJ**
16o det. kovy, těžké minerály; zkr. **HSMN** kov
16p fon. **DA** (vrták)
16r fon. **HM**
16s (dláto) p. v. **MR** nemocný, **MR** pyramida; fon. **MR**
16t fon. **AB**
16u p. v. **ND** mlíti, fon. **ND**
17a (harpuna) p. v. **WA** jedna; fon. **WA**
17b p. v. **NT** bohyně Neith
17c p. v. **KS** kost, **KRS** zakopati, pochovati; fon. **KRS**; det. kost, trubice.
17d p. v. **ŠMS** následovati
17e p. v. **NB** zlato; fon. **NB**
17f sl. **HD** stříbro
17g sl. **WSM** slitina stříbra a zlata
17h s. z. síť; p. v. **SCHT** tkáti
17i — " —

Pletivo

17k s. z. **ŠTA** táhnouti
17l fon. **ŠS**; det. vázati
17m p. v. **WGA**
17n fon. **ŠN**
17o det. sáček; zkr. **ARF** váček na líčidlo; fon. **GB**
17p p. v. **IMACH** hodnost
17r p. v. **AW** daleko; fon. **AW**
17s p. v. **SAH** přistáti, přivázati, zakotviti
17t det. vázati; zkr. **ARK** skončiti
17u p. v. **MH** plniti; fon. **MH**
18a p. v. **ŠD** bráti; fon. **ŠD**
18b p. v. **AND** zdravý; fon. **AND**
18c p. v. **SNT** základ, nárys
18d fon. **WA**
18e p. v. **RWD** růsti; det. **AJ**, **AR**
18f p. v. **SA** ochrana
18g p. v. **SA** ochrana
18h fon. **SK**
18i p. v. **WAH** klásti
18k p. v. **WDN** obět, **WDN** váha
18l s. z. **PCHR** obkroužiti, **DBN** obkroužiti, **WDB** obrátit, otočiti, **KAB** vnitřní
18m sl. **IT** uchopiti
18n p. v. **WT** zavinouti; det. balsamovati, smrt, det. počítati; zkr. počet.

Nádoby

18o p. v. **BAŠT** jméno města; det. masť
18p p. v. **HS** chváliti
18r det. chladný; **KB**, **KBH** chladný
18s p. v. **HN** majestát, veličenstvo, **HN** otrok

18t p. v. **CHNT** napřed, vpředu
 18u p. v. **CHNM** sjednotiti
 19a fon. **NW**; det. **KD**, **ND** nádoba, tekutina; zkr. **CHNW** vnitřní
 19b sl. **IN** přiněsti
 19c s. z. **WAB** čistý, kněz
 19d **AB** čistý, předchozí forma, jež ztratila písmeno **W**
 19e det. mléko
 19f s. z. **IB**, srdce; det. srdce
 19g det. víno
 19h fon. **TA**
 19i p. v. **HMT** měď
 19k p. v. **MJ** (starý tvar **MR**) stejný, rovnocenný jako ..., fon. **MJ**
 19l p. v. **WSCH** daleko; **HNWT** paní; fon. **AB**
 19m det. oheň; kr. **NSR**
 19n fon. **BA** (též znak pro duši)
 19o p. v. **DR** hranice; fon. **DR**
 19p p. v. **NB** pán, **NB** všechno; fon. **NB**; podkládá se v písmě pod odznaky moci
 19r p. v.? žena
 19s det. slavnost; zkr. **HB** slavnost
 19t s. z. **IT** obilí, ječmen; det. obilí
 19u p. v. **NST**, trůn; fon. **G**

Obětní dary

20a det. chléb
 20b s. z. **TA** chléb; fon. **T**
 20c s. z. **PAWT** obětní chléb; p. v. **PAWT** pravěk; det. chléb
 20d p. v. **PSDT** novotina, prvotina
 20e s. z. **SP** hromada zrní
 20f p. v. **RDJ** dáti (též **DJ**)

Hudební, psací a jiné pomůcky

20g (psací nářadí) s. z. **SCH** psáti; zkr. **NAA** pestrý, **SNA** leštiti
 20h (šachová hra) p. v. **MN** zůstat; fon. **MN**
 20i det. abstraktní pojem
 20k p. v. **NFR** dobrý, krásný
 20l (hrací kámen) det. **IBA**
 20m s. z. **GAW**, sak; det. **GAW**
 20n p. v. **SIA** poznati; fon. **SIA**
 20o s. z. **SSŠT** sistrum

Různé znaky a symboly

20p p. v. **MDT** hloubka
 20r det. dělití, počítati, lámati; zkr. **ŠBN** různý
 20s p. v. **KN** dokončiti; det. **DADAT**
 20t det. nábytek; det. **HRJT** děsiti
 20u det. dělití, rozdělovati
 21a s. z. **RN** jméno
 21b s. z. **BA** duše (viz též 19u)
 21c s. z. **NB** sfinx
 21d sl. **HN-KA** kněz — pohřební obřadník
 21e p. v. zelený; (stonek papyrusu) symb. svěžesti
 21f s. z. **DWA** uctívati (symb. ranní modlitba)
 21g det. krokvice (rovnováha)

21h p. v. **ANCH** žít; (život symb.)
 21i symbol života (stylisace 21h)
 21k symbol bohyně Eset (Isis)
 21l s. z. **DD** posvátný sloup (symbol Usirův)
 21m posvátný sloup **ZD**; symbol ducha, trvání a světla
 21n symb. záření (výstupu východu) života (slunce)
 21o symbol sjednocení
 21p sl. **ŠM** jíti (symbol pohybu vod)
 21r p. v. **GB**: zemský bůh Geb
 21s si. **HTP** oběť božská, Horova
 21t s. z. **SBK** bůh Sobk
 21u s. z. **NB-TJ** ochranná bohyně dvou Egyptů, majitel jeho korun (symbol dvou sfér)

Základní znaky alfabeticke

22a fon. **A**
 22b fon. **I**, (**J**)
 22c s. z. **A** ruka, **DJ** dáti; fon. **A**
 22d fon. **II** (**J**)
 22e det. duál; fon. **J**
 22f fon. **W**
 22g zkr. **ŠNT**; s. z. **ŠAT** (?) 100; fon. **W** (později)
 22h fon. **F**
 22i fon. **B**
 22k fon. **P**
 22l fon. **M**
 22m fon. **M**; p. v. **GS** strana
 22n fon. **N**
 22o fon. **N** (později)
 22p s. z. **RA** ústa; fon. **RA**, **R**
 22r fon. **RW**, **AR**, podle Champolliona **L**
 22s fon. **H**
 22t fon. **H**
 22u fon. **CH**
 23a p. v. **CHT** tělo, trup; fon. **CH**
 23b fon. **S** (závora)
 23c fon. **S** (páska, obvaz)
 23d s. z. **ŠA**, jezero, vody, fon. **Š**; det. jezero, voda
 23e fon. **K**; det. jísti; zkr. **WMN** jísti (**Q**)
 23f p. v. **NST** trůn; fon. **G**
 23g fon. **K**
 23h fon. **T**
 23i fon. **T**
 23k s. z. **DRT** ruka; fon. **D**
 23l s. z. **DT** had; p. v. **DT** tělo; fon. **D**

Číslovky

23m s. z. **WA** jedna
 23n p. v. **MD** deset
 23o s. z. **ŠAT** sto
 23p s. z. **CHA** lotosový list; p. v. **CHA** tisíc; fon. **CHA**
 23r s. z. **DBA** prst; p. v. **DBA** deset tisíc
 23s s. z. **HFN** pulec; p. v. **HFN** sto tisíc
 23t sl. **SNNW** druhý
 23u sl. **MTNW** desátý

Různá slova a tvary gramatické

24a sl. 131.523

24b sl. **HKAW** vládcové

24c sl. **HRW** dny

24d 1. **RA** ústa; 2. **HR** obličej; 3. **PT** obloha

24e 1. **WSR** silný; 2. **CHPR** býti

24f 1. **ANCH** žítí; 2. **NFR** dobrý

24g — 24 p-1 gramatické tvary (viz odv. I. dílu)

24p-2 sl. **STN DJHTP** „král dává oběť“ (staroeg. magická obětní formule)

24r sl. **CHT** vzadu

24s sl. **BNW** fénix

24t sl. **RN** jméno

24u sl. **CHWFW** Chufu (řeč. Cheops)

Seznam českých významů

obsažených v legendě k tabulkám

a 22a, 22c	dědic 6g	hlídač 2t	kníže 1l
abstraktní (pojem)	dědina 10b	hlídati 2t	konec 5r
20i	dech 4e, 12c	hloubka 20p	korouhvička 14o
Amon (bůh) 3i	dělati 3u	hmyz 6p	koruna dolno-
Anubis (bůh) 5k	děliti 20r, 20u	hnus 7o	egyptská 14u;
Anupev (bůh) viz	démon 7l	hodina 5t	hornoegyptská
Anubis	den 9h	hoditi 15i	15b, obou Egyptů
Asiat 15i	denně 12n	hodnost 17p	15c
Atum (bůh) 16k TM	desátý 23u	Hor (bůh) 6k	kost 17c
b 22i	deset 23n	horizont 9t	kozle 5h
balsamovati 18n	deset tisíc 23r	horizonty oba 10h	kov 16o
barbar 2o	děsiti 20t	hornina 16o	kráčeti 5c
barva 3t	děsivý 5l	hrad 11c	krajina 9r, 10b
Bašt (město) 18o	děšť 9k, 9l	hranice 19o	král 1s, 7b, 2u;
bázeň 7d	díl 16g	hráti 8e	Dolního Egypta
bažina 8o, 8n	dítě 1t, MS	hromada 20e	7s, Horního
beran 5i	dny 24c	hrozny 9c	Egypta 8d
běžeti 1d	dobry 20k, 24f	hůl 4k	„král dává obět“ 24p
bílý 8t	docílit 5r	hvězda 9p	krásný 2a, 20k
bíti 1i	dojiti 15n	ch 22u, 33a	krk 5o
blesk 9l	dokonalost TM	chladný 18r	krokvice 21g
bohyně 7g, 7k	dokončiti 16k, 20s	chléb 20a, 20b,	kruh 14g
bojovati 4p	dosáhnouti 5r	obětní 20c	křídlo 7e
brána 11e	dřevo 8a	Chnum (bůh) 5i	kvěsti 8b, 8c
bráti 18a	druhý 23t	chrám 10p	květina 8s
bratr 13o	duál 22e	chrobák 7t	kyj 4k, 8t
brouk 7t	duch 4m, 21m	Chufu (cheaps) 24u	l 22r
brus 16b	dům 10m; větší 10o	chůva 3f	lámati 20r
břehy 9u	palácový 10t	chváliti 18p	lesknouti se 6o
budova 10m	duše 5i, 6n, 21b	I 22b	leštiti 6o, 20g
bůh 7b, 13k	dutina KRRT ,	II 22d	létati 6u, 7e
býk 5a, 5f	TPHT	Isis 3o, 13a, 21k	levý, vlevo, nalevo
býti 7t, 24e	dveře 11n	J 22d, 22e	13u
cena 1c	Egypt 11a, 21k;	jazyk 14e	lež 5d
ctihodná osoba 2s	Horní 8p, Dolní	ječmen 19t	ležeti 13c
cesta 10a	14u	jedna 17a, 23m	Libyčan 15i
čas 8b – omezený 9u	Eset (bohyně) viz	jeti 12f	líčiti (pasti) 5d
černý 7i	Isis	jezero 23d	lidé 9i
červ 7m	f 22h	jih 8e	lisovati 13g
činiti 3u	fénix 24s	jísti 8s, 13s, 23e	loďka 12f
činnost 1k, 2c, 4s, 4u	g 23f	jíti 5c, 8h, 21p;	loket 4s
čistý 2h, 19c, 19d	Geb (bůh) 6p, 21r	dovnitř 6r;	lotos 23p
d 23k, 23l	h 22s, 22t	okolo 10g	luk 15m, 15o
daleko (býti) 10a,	had 7k, 23l	jitřenka 9p	luna 9o
17r, 19l	hadice 5n	jméno 21a, 24t	m 22l, 22m
daň 12d	hájiti 9a	k 23e, 23g	Maat (bohyně) 3n
darovati 2i	Hathor (bohyně) 11b	kachna 6p	majestát 18s
dáti 4r, 4t, 7c, 20f,	házeti 15i	klásti 18i	malý 6t
22c	hlas 12b	kněz 2h, 19c, 19d,	maso 5e, 6g
datle 9d	hlava 3r	21d	mast 18o
			matka 6l MWT

měď 19i
měsíc 9o
město 10l
milovati 10e, 16i
Min (bůh) 11s
místo 10a, 13e
mládě 5g
mléko 19e
mlíti 16u
mluviti 4k
mnoho 7h
mocný 14f
močál 8n, 8o
modlíti se 1c, 2e
moře 10f
Mut (bohyně) 6l
muž 6b S

n 22n, 22o
na 3c, 3s
nábytek 20t
nádherný 2a
nádobá 19a
nahore 9f
nahraditi 13f
náhražka 6g
najeti (na něco) 12i
nalézti 6m
naložiti 2p
naproti 6a
napřed 18t
nárys 18c
nářadí 15r
následovati 17d
nástroj (hudební)
14f, 14i
ne 4n
nebe 9f
nebožka 3d
nebožtík 1u, 2r
Nebthet (bohyně) 3p,
11u
nedopatření 14m
negace 4n
negr 15i
Neith (bohyně) 17b
nemá 4n
nemocný 16s
nepřítel 2m, 15i
něsti 2p, 4s
noc 9g
noha 6c
nos 4e
nosítka 13b
novotina 20d

obelisk 11i
obdržeti 12h
obejmouti 4l **HPT**
oběť 8m, 12k, 18k,
mrtvým 10n,
božská 21s
obilí 19t
obkroužiti 18l
oblek 14d
obličej 3s, 24d
obloha 24d
obrátki 18l
obraz **CHNTJ**
ohradník (pohř.) 21d
ocas 14o
oceňovati 2g
oděv 12s
odpočívati 2f, 12k
oheň 19m
ochrana 18f, 18g **SA**
oko 3u, 4a, **IRT**;
božské 4c
okrasa 11k
oltář 13m
opakovati 6c
opasnice 14s
opevnění 10u
orati 16m
Osiris (bůh) 3g
WNN-NFRW
otevřiti 11n
otočiti 18l
otrok 18s
ozdoba hlavy 15a

p 22k
padnouti 1f
palác 10r **STP-SA**
pán 19p
paní 19l
paprsky 9i
paže 4r, 4s
pečeť 14r
pero 7f, ozdoba 14b
pestrý 20g
pevnost 10u
phallus 5a
plakati 4b
plaviti se 12i
plesati 1a
plniti 17u
plody 16m
pluh 16m
počátek 5p
počet: velký 2d,
zkrác. 18n
počítati 18n, 20r **IP**
pod 12m
podsvětí 9p
pochodovati 17c
pojem (abstraktní)
20i
poklad 14p, 14r
pole 8i, 8k
polykati 5o
poplatek 12d
poraditi 9b
pospíchatí 11p
poznati 20n
práce 2p
pracovati 6n **BK**
pravda 7f, 13i
pravěk 7f, 13i
pravěk 20c
pravý, vpravo 14n
procitnouti 15s
prositi 1c
prst 23r
první 15t, 3r **TPJ**
prvotina 20d
předek 5p
představený 14e
přecházeti 11p
převrátiti 12g
převrhnutí 12g
přijíti **IWT**
přijmouti 12h
přináseti 11p, 19b
připraviti 9m
přistáti 17s
přivázati 17s
přivéstí 7p
psáti 20g
ptáci 6p
Ptah (bůh) 3h
pták malý 6t,
mladý 7a
pulec 23s
pupen 8f
pyramida 11h, 16s,
MR
q 22k

r 22p
radost 4e
rakev 13d
Re (bůh) 3k
ret 4h
roditi 3e
roh 6a
rok 8b, 8c
rostlina 8l
rovnocenný 19k
rozbořiti 11d
rozdělovati 20u
rozkazovati 8u
rozšířiti 15o
ruda 16l
ruka 22c, 23k
růsti 9d, 18e
různý 20r
ryba 7o

řezati 16a
řezník 16b
s 23b, 23c
sáček (těž na líčidlo)
17o
sak 20m
sál 9f, 11l; klenutý
11l
sandál 14l
sedátko 13a
Seth (bůh) 3l, 5l
Setet (bohyně) 14t
sever 8n, 8o
sfinx 21c
schody 11o
síla 1k
silný 4u, 15f, 24e
Sirius 9m
sistrum 20o
síť 17h, 17i
síť 1h
sjednotiti 1e, 13n,
14h, 18u
symbol 21o
skladště 16m
skončiti 17t
skryvati 2k
sladký 7u, 9d, 9e
slavnost 11l, 11m,
19s
slina (a vše co z těla
vytéká) 4i
sloup 12r, 13p;
posv. 21l, 21m
slunce (nebo jeho
bůh) 9h
slyšeti 6d
smrt 2m, 18n
smutek 3t
Sobk (bůh) 21t
soudec (vrch.) 11f
spáti 13c
srdce 19f
starý 1l, 1m **IAW**
stáří **IAWT**
státi (se) 4l, 12e
stavěti 1n, 1o, 2p
stejně 10g
stejný 10g, 19k
stín 12t
sto 22g, 23o
sto tisíc 23s
131.523 24a
stoupati 9n
strach 7d
strana 22m
stříbro 17f
stříletí 6f
strom 7u, 8a
stůl 12l
sup 6l
Sutech viz Seth
svátek 11l

svatoj. chléb 9e
 svatý 11s
 světlo 21m
 svěžest 21e
 svítiti 9i
 syn 6p, 7g **SA**
 Š 23d
 šaty 12s
 šíp 15n
 špatný 6t
 t 23h, 23i
 táhnouti 17k
 tančítí 1b
 tekutina 19a
 těhotný 3b
 tělo 7r, 15l, 23a, 23l
 Théby 15g
 Thot (bůh) 3m
 tisíc 23p
 tkáti 17h, 17i
 tlouci 1i, 16h
 točítí 9a
 trubice 17c
 trůn 19u
 trup 15l, 23a
 trvání 21m
 tvrz 10u
 u viz w
 uctívati 21f
 údy 5e
 ucho 6d
 uchopiti 18m
 ukrýti 11g
 úroda 16m
 urovnati 12u
 úřad 5u
 Usirev viz Osiris
 ústa 4f, 4g, 22p, 24d
 uzel 11r
 v (něčem) 13n
 váha 18k
 vázati 17l, 17t
 vdova **CHART**
 velebiti 2g
 veličenstvo 18s
 velký 11, 6s, 15k
 veslo 12b
 veslovati 4o
 věsti 14f, 16b
 vědění (bohyně) 13t
 věděti **RCH**
 věnec 14a
 věnovati 4t
 viděti 3u, 4a, 4d
 vinice 9c
 víno 19g
 vítr 12c
 vládcové 24b
 vládnouti 15d
 vlasy 3t
 vlaštovka 6s
 vnitřní 5n, 19a
 vnitřnosti 13n
 voda 10d, 10e, 23d
 vojín 2n
 vpředu 5a, 18t
 vrátiti **IJ**
 vrch 9s
 vstupovati 6r
 všechno 19p
 vůz 15p
 vybaviti 5d
 vycházeti (si.) 9n
 vychovatelka 3f
 vychvalovati se 15i
 vysoký 1a
 vystrojiti 5d
 vystupovati 11o
 vyzdvihnouti 1p
 vzadu 16c, 24r
 vzduch 12c
 vzývati 9p
 w 22f, 22g
 záhrobí 13l
 zajatec 2o
 základ 18c
 zakopati 17c
 zakotviti 17s
 zakryti 11g
 zámek 10s
 zamknouti 16d
 západ 14n
 záplava 8k
 zápor 4n
 záření 21n
 zářiti 9i
 zastupovati 6d
 zavésti 7p
 zavinouti 18n
 zbořiti 11d
 zdařiti se 4h
 zdravý 18b
 zdvihnouti 13h
 zeď 11c
 zelený 8r, 21e
 země 9r, 9u, 10b
 zemědělec 14c
 zlato 17e
 zrní 10c, 20e
 zub 6b
 zůstati 20h
 zvířata 6e
 zvíře malé 15h
 žasnouti 16l
 žebro 4h
 žena 3a, 5b, 19r
 žezlo 15e
 židle 13a
 žítí 21h
 život 21i, 21n
 žizniti 5h

Seznam transkribovaných významů

obsažených v legendě k tabulkám

A 22a	<u>DD</u> 211	<u>HTM</u> 6p	<u>IDH</u> 9o
AB 16t	<u>DHWTJ</u> 3m	<u>HTP</u> 12k, 21s	IDN 6d
AJ 18e	<u>DRT</u> 23k	<u>HW</u> 1i, 6b, 16h	<u>IH</u> 14c
AR 18e	<u>DT</u> 23l	<u>HWN</u> 1i, 6b, 16h	IHWTJ 14c
AT 5t	<u>DW</u> 9s	<u>HWN</u> 1t	IM 13r
<u>ATP</u> 2p	F 22h	CH 22u	IMA 7u
AW 17r	FA 2p	CHA 10k, 23p	IMACH 17p
<u>A</u> 2r, 22c	<u>FND</u> 4e	<u>CHA</u> 9n	IMJ 13r
<u>AA</u> 11n, 15l	G 19u, 23f	CHABT 12t	IMN 2l, 3i, 14n
<u>ABT</u> 8m	GAW 20m	CHAWT 13m	IMNT 14n
<u>AM</u> 15i	GB 6p, 17o, 21r	CHFTJ 2m	IN 1d, 12r, 7n, 19b
<u>AB</u> 6a, 19d, 19l	GM 6l	CHNT 4e, 12i, 18t	INB 11c
<u>AHA</u> 4p, 10r	GRG 5d	CHPR 7t, 24e	INPW 5k
<u>AHA</u> 12e	GRH 4s, 9g	CHPRŠ 15a	IR 3u
<u>AK</u> 5c, 6r	<u>GS</u> 22m	CHR 1f	IRJ 3c
<u>AN</u> 4a	H 22s	CHRP 14f	IRT 3u
<u>AND</u> 18b	HB 16m	CHRW 12b	IS 11p, 12p
<u>ANCH</u> 21h, 24f	HN 2g	CHSF 9a	ISW 8l
<u>ARF</u> 17o	HRW 9h, 24c	CHT 10o, 24r, 8a	ISWJ 6g
<u>ARK</u> 17t	HWS 1n	CHTM 14r	IST 13a
<u>AŠA</u> 7h	<u>H</u> 22t	CHWFW 24u	IT 19t
<u>AWT</u> 15h	<u>HA</u> 8n	CHWT 14o	ITJ 1s
B 22i	<u>HA</u> 1a, 5e	<u>CH</u> 15l, 23a	ITM 16k
BA 5i, 6n, 19n, 21b	<u>HAP</u> 2k, 11g	<u>CHA</u> 7r	IT 18m
<u>BAH</u> 5a	<u>HAT</u> 5p	<u>CHAT</u> 7r	IW 5g
BAST 18o	<u>HB</u> 11l, 11m, 19s	<u>CHKR</u> 11k	IWA 6g
BJA 10i, 16l	<u>HBS</u> 14d	<u>CHN</u> 4o, 5n	IWF 5e
<u>BJK</u> 6n	<u>HD</u> 8t, 17f	<u>CHNM</u> 5i, 18u	J 22e (I) 22b
BJT 7s	<u>HDT</u> 15b	<u>CHNT</u> 5n	K 23e
BJTJ 7s, 14u	<u>HFN</u> 23s	<u>CHNW</u> 19a	KA 1a
<u>BH</u> 6b	<u>HH</u> 2d	<u>CHR</u> 12m	KAB 18l
BKA 3b	<u>HKA</u> 15d	<u>CHRD</u> 1t	KB 18r
<u>BK</u> 6n	<u>HKAW</u> 24b	<u>CHRT-HRW</u> 12n	KBH 18r
BNR 9d	<u>HM</u> 5b, 12d, 16r	<u>CHRT-NTR</u> 13l	KD 1o, 11t, 19a
BNW 24s	<u>HMT</u> 5b, 19i	<u>CHT</u> 15l, 23a	KMA 8e
BS 7p	<u>HN</u> 1t, 8l, 12o, 18s	I 8h, 22b	KRS 17c
D 23k	<u>HN-KA</u> 21d	IAB 13u	<u>KS</u> 1r, 17c
<u>DBH</u> 15r	<u>HNK</u> 4t	<u>IAH</u> 9o, 14c	<u>K</u> 23g
DBN 18l	<u>HNMMT</u> 9i	IACHT 8k	<u>KA</u> 4m, 5f, 5a
DJ 4r, 4t, 20f, 22c	<u>HP</u> 11g	IACHW 6o	<u>KAP</u> 14k
<u>DMD</u> 14h	<u>HR</u> 3s, 6k, 24d	IACHWT 9t	<u>KFA</u> 5r
DŠRT 14u	<u>HRJ</u> 9f	IACHWTJ 10h	<u>KM</u> 7i
DWA 1c, 2e, 9p, 21f	<u>HRJT</u> 20t	IAT 13e	<u>KP</u> 14k
DWAT 9p	<u>HRT</u> 9f	IAW 1c, 1m	<u>KS</u> 1e
<u>D</u> 23l	<u>HS</u> 18p	IAWT 5u	L (RW) 22r
<u>DA</u> 16p	<u>HSMN</u> 16a	IB 19f, 5h	M 22l, 22m, 7c, 10e
<u>DADA</u> 3r	<u>HSP</u> 10b	IBA 20l	MA 16f
<u>DADAT</u> 20a	<u>HT-AAT</u> 10s	IBD 9o	MAA 3u, 4d
<u>DBA</u> 13f	<u>HT-HR</u> 11b	<u>IBH</u> 6b	MAA 13i
<u>DBA</u> 23r	<u>HT-NTR</u> 10p	IDB 9u	

MAAT 3n, 7f
MDW 4k
MD 23n
MDR 13g
M~~D~~T 20p
M~~H~~ 14a, 4s, 17u
M~~H~~T 8o
MJ 4t, 7c, 19k
MN 11s, 20h
MN~~C~~H~~T~~ 12s
MNIT 14i
MNJ 15u
MNT 6t
MR 10e, 10f, 11a,
14e, 16i, 16s, 19k
MRJ 8b
MS 11p
M~~S~~ 3e, 9b
M~~S~~A 2m
MT 5a, 6l
MTNW 23u
M~~T~~N 10a
MW 10d
MWT 6l

N 4n, 14u
NN 4n, 8g
N~~A~~A 20g
NB 17e, 19p, 21c
NB-TJ 21u
NBT-~~H~~T 11u
N~~D~~ 16u, 19a
N~~D~~M 9e
N~~D~~S 6t
NF 12c
NFR 20k, 24f
NHM 14f
N~~H~~ 6i
N~~H~~S~~J~~ 15i
NCHB 8f
NCHBT 8f
NCHT 4u
NIWTJ 4n
NM 11a
NMT 5c
NR 6l
NRT 6l
NS 14e
N~~S~~R 19m
N~~S~~T 19u, 23f
NT 14u, 17b
N~~T~~R 13k
NW 1t, 16e, 19a,
22n, 22o
NWT 10l

P 22k
PA 6u
PAWT 20c
PD 15o
P~~D~~T 15m, 15o

PH 5r
P~~C~~H~~R~~ 18l
PR 10m
PRT 16m
PRT R CHRW 10n
P~~S~~~~D~~T 20d
P~~T~~H 3h

Q (K) 23e

R 4f, 22p
RA 4f, 4g, 24d
R~~A~~ 3k, 9h, 22p
RD 9d
RDJ 20f
RM 4b
RMN 4s
RN 21a, 24t
RNP 8b, 8c
RNPT 8b, 8c
R~~S~~ 15s
RW 22r
R~~W~~D 18e

S 23b
SA 6p, 7g, 18f, 18g
SAT 6p
SAT 2i
SAW 2t
SB 11p
S~~H~~ 11l
S~~C~~H 20g
SCHN 4l
SMA 13n
SN 10g, 15n
SP 20e
S~~S~~~~S~~T 20o

S 23c
S~~A~~ 16c
S~~A~~H 17s
S~~B~~A 9p
S~~B~~K 21t
S~~B~~TJ 11c
S~~D~~R 13c
S~~D~~M 6d
S~~C~~H~~M~~ 14f
S~~C~~H~~T~~ 8i, 17h
S~~C~~H~~R~~ 15n
S~~I~~A 20n
S~~K~~ 18h
S~~M~~ 8i
S~~M~~S~~W~~ 11, 1m
S~~N~~ 13o
S~~N~~A~~A~~ 20g
S~~N~~D 7d
S~~N~~N~~W~~ 23t
S~~N~~T 18c
S~~P~~D 9m
S~~P~~D~~T~~ 9m
S~~P~~R 4h
S~~P~~T 4h, 10b

SR 1l
S~~S~~AT 13t
S~~S~~M 16b
S~~T~~ 3l, 5l, 6f
S~~T~~N 8d
S~~T~~N-DJ-~~H~~T~~P~~ 24 p-2
S~~T~~T 14t
S~~T~~ 14t
S~~T~~A 17k

Š 10f, 23d
ŠA 8k, 10f, 23d
ŠAT 22g, 23o
ŠBN 20r
ŠD 18a
ŠM 21p
ŠMS 17d
ŠN 14g, 17n
ŠNA 16m
ŠNDWT 14s
ŠNT 22g
ŠP 12h
ŠPS 2a
ŠR 6t
ŠSP 12h
ŠS 17l
ŠSR 15n
ŠW 7f
ŠWT 7f
ŠWTJ 14b

T 20b, 23i
TA 9r, 19h, 20b
TCHN 11i
TJ 8b, 16n
TJT 16g
TJW 6h
TM 16k
TR 8b
TP 3r
TPJ 3r, 15t

T 23h
T~~A~~ 5a, 7a
T~~A~~W 12c
T~~B~~T 14l
T~~H~~N 9l, 15i
T~~N~~ 15i
T~~S~~ 11r

W 22f
WA 10a, 18d
WAD 8r
WAH 18i
WAS 15e
WAST 15e, 15g
WAT 10a
W~~A~~ 17a, 23m
W~~A~~B 2h, 19c
WBN 9i
WDA 12u
WDH 12l

WDN 18k
W~~D~~ 8u
W~~D~~AT 4c
W~~D~~B 18l
WGA 17m
WHM 6c
WHA 12a
WIA 12f
WN 5m, 8s, 13s
WNM 8s, 13s, 14m,
23e
WP 5s
WPT 5s
WR 6s
WRRJT 15p
WSRW 3g
WS 13b, 15e
W~~S~~CH 19l
W~~S~~CHT 10t
W~~S~~M 17g
W~~S~~R 15f, 24e
WT 18n
W~~T~~S 13b, 13h

Bibliografický rejstřík

Berger Ph.: *Hist. Ecrit. Antiquité*. Paris.

Erman Adolf: *Ägyptische Gramatik*. Berlin.

Fontane M.: *Les Égyptes*. Paris.

Champollion J. F.: *Précis du système hiéroglyphique des anciens Égyptiens*. Paris.

Lasenic Pierre: *L'Esotérisme de la Culture Égyptienne*. e. p. Paris.

Loret Victor: *Manuel de la Langue Égyptienne*. Paris.

Papus: *Prem. Elements de Lecture de la Langue Égyptienne*. Paris.